Nr. 152. Sobota, 6 Lipca 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna** l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata:

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	**ćwierćrocznie**	8 K — h,	**rocznie**	24 K,	**ćwierćrocznie**	6 K,
półrocznie	16 K,	**miesięcznie**	2 K 70 h,	**półrocznie**	12 K,	**miesięcznie**	2 K.

W Niemczech **3 K 20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3 K 86** h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h**, drudzy **60 h**. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 50 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego** we Lwowie **Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:

półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia)	12 *K*
ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września)	6 *K*
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca)	2 *K*

Zamiejscowa;

półrocznie	16 *K* — *h*
ćwierćrocznie	8 *K* — *h*
miesięcznie	2 *K* 70 *h*

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymają „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni	1 *K* 50 *h*
miesięczni	— *K* 60 *h*

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie	8 *K*
półrocznie	4 *K*
ćwierćrocznie	2 *K*

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pisma Odręczne:

Kochany hr. Stürgkh! Na Pański wniosek powierzam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych, dr. Karolowi bar. Udyńskiemu Heinoldowi aż do dalszego zarządzenia kierownictwo Mego Ministerstwa rolnictwa.

Wiedeń, dnia 2 lipca 1912.

Franciszek Józef w. r.

Stürgkh w. r.

Kochany bar. Heinold! Powierzam Panu aż do dalszego zarządzenia kierownictwo Mego Ministerstwa rolnictwa.

Wiedeń, dnia 2 lipca 1912.

Franciszek Józef w. r.

Stürgkh w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem Odręcznem z dnia 11 lutego b. r. nadać najmiłościwiej tajnemu radcy, generałowi piechoty Albertowi Kollerowi, komendantowi VIII. korpusu i komenderującemu generałowi w Pradze, baronowstwo i podpisać Najwyżej odnośny dyplom.

P. Minister spraw wewnętrznych zamianował komisarza powiatowego, Artura z Kraszkowic Łaszowskiego, sekretarzem Rządu krajowego w Karyntyi.

Obwieszczenie.

Na mocy § 15 ordynacyi wyborczej powiatowej rozpisuje się nowe wybory do Rady powiatowej w powiecie dąbrowskim i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 12 sierpnia, dla grupy gmin miejskich na 13 sierpnia, a dla grupy większych posiadłości na 14 sierpnia b. r.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§§ 12, 13, 14 ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne, zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej w powiecie dąbrowskim wybierają:

grupa większych posiadłości ośmiu (8) członków;

grupa miast i miasteczek sześciu (6) członków;

grupa gmin wiejskich dwunastu (12) członków;

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4 lipca 1912.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 5 lipca.

Rada państwa.

Z Izby posłów.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów, po uchwaleniu projektu ustawy o regulacyi Dunaju, przystąpiono do obrad nad projektem ustawy o Izbach inżynierskich.

P. Lodgmann domagał się utworzenia w Czechach dwu sekcyj narodowych w Izbie inżynierskiej i zgłosił odpowiednią poprawkę.

Reprezentant Rządu, radca ministeryalny Perckhammer, oświadczył, że z powodu ustawy nie dozna uszczerbku żadna gałąź zawodu technicznego i nie będzie naruszona dotychczasowa praktyka co do techników prywatnych, rękodzielników i sił nauczycielskich. Poprawce p. Lodgmanna Rząd się nie sprzeciwia.

P. Zieleniewski zgłosił następującą rezolucyę: Wzywa się Rząd, aby w wydać się mającem do ustawy rozporządzeniu wykonawczem pozostawił otwartą możliwość przyjmowania do Izby tych osób, które bez ukończenia wyższych studyów fachowych rozwijają na polu technicznem wybitną działalność.

Przyjęcie takie ma nastąpić za zgodą Ministerstwa robót publicznych.

P. Ofner przedłożył rezolucyę, wzywającą Rząd, aby w rozporządzeniu wykonawczem wyliczył warunki, pod jakimi mogłyby być przyjęte do Izby inżynierskiej osoby, nie posiadające wyższych studyów technicznych.

Projekt ustawy o Izbach inżynierskich przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu.

Poprawkę p. Lodgmanna przyjęto, rezolucye Zieleniewskiego i Ofnera odesłano do komisyi.

Następnie po dyskusyi przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu projekt ustawy o umowie z Towarzystwem żeglugi na Dunaju.

P. Kolischer przedłożył rezolucyę, wzywającą Rząd, aby prezesem Towarzystwa dunajowego była osoba, która nie należy do Rady nadzorczej innego na zysk obliczonego przedsiębiorstwa, oraz aby zastępca prezesa Towarzystwa żeglugi na Dunaju musiał być zatwierdzony przez P. Ministra handlu.

Mowca generalny p. Kallina żalił się, iż gdy posłowie niemieccy otrzymali ustawę o regulacyi Dunaju, stronnictwa interesowane w sprawę dróg wodnych wracają z próżnemi rękami, a zwłaszcza Czesi. Opozycya w komisyi dróg wodnych starała się dekompletować posiedzenia i nie dopuszczać do obrad. Rząd z pewnością cieszy się z tego, że nowela o budowie dróg wodnych nie stała się ustawą. Większość stronnictw czeskich — wywodził mowca — byłaby lepiej zrobiła, gdyby tak samo, jak Polacy, była oświadczyła, że ustawę wojskową uchwala tylko dla Najj. Pana. Polityka Polaków jest tak rozumna i egoistyczna, że Czesi mogliby pójść do nich do szkoły.

P. Friedmann imieniem komisyi podatkowej zdał sprawę z wniosku, o traktowaniu podwyżek dodatkowych jako pozycyi do odciągania przy podatku domowoczynszowym.

Wniosek p. Friedmanna przyjęto, poczem po załatwieniu kilku projektów ustaw natury lokalnej, obrady przerwano.

P. Adler przy końcu posiedzenia uczynił wniosek, aby zaproponowany przez przewodniczącego porządek dzienny zmieniono w ten sposób, by na pierwszym punkcie porządku dziennego znalazła się ustawa o epidemiach. Wniosek ten przyjęto 74 głosami przeciw 70. (Żywe oklaski na ławach so-

4)

LISTY Z NAD WILII.

(Dokończenie).

Jakoż następnego zaraz roku w dzień uroczysty wyruszyły jednocześnie — z kościoła i cerkwi — dwie procesye: katolicka, przy udziale niezliczonych, nieprzejrzanych tłumów, oraz prawosławna, którą oprócz dość licznego duchowieństwa, stanowiła garść urzędników, wojskowych, policyantów i kilkanaście oberwańców „robiących“ tłum. Jeżeli w Wilnie, gdzie skoncentrowane są władze cywilne i wojskowe rossyjskie, różnica była dla prawosławnych kompromitująca, to tembardziej po wsiach i małych miasteczkach stosunek był wprost humorystyczny, gdy naprzeciwko rozmodlonych i rozśpiewanych tysięcy ludu katolickiego ukazała się „procesya“ prawosławna, składająca się literalnie z duchownego, sługi cerkiewnego, policyanta i pisarza gminnego, przyczem ci obydwaj dygnitarze przeważnie w stanie nietrzeźwym.

Po niewczasie zrozumiano śmieszność, na którą wystawione zostało „wyznanie panujące“, lecz cofnąć się w takim razie byłoby wbrew zasadom rządu, znaleziono więc wyjście zabraniając katolikom w dzień Bożego Ciała odbywania procesyj, wobec tego uroczystość ta z konieczności przez naszą władzę duchowną przeniesiona została na następną niedzielę, zaś dzień Bożego Ciała stał się oficyalnem świętem „dobrowolnego nawrócenia umitów na prawosławie“, które kazano obchodzić uroczyście we wszystkich cerkwiach, urzędach i szkołach zabranego kraju.

Nie zawadzi kilka słów charakterystyki, jak u nas obchodzą tego rodzaju uroczystości: więc już w przeddzień, wieczorem, policya chodzi od domu do domu zapowiadając właścicielom, że nazajutrz dom powinien być „udekorowany“, pod grozą kary więziennej oraz grzywien. „Dekoracya“, w tych razach przyjęta, ściśle jest prawem ustanowiona: a więc po nad każdą bramą winne powiewać trzy chorągwie (nie mniej i nie więcej) w kolorach państwowych, wielkości oznaczonej, poniżej chorągwi tarcza blaszana, malowana na czerwono, w środku cyfra cesarza złota, w koło malowany wieniec zielony. Wieczorem „iluminacya“, na którą składają się dwie latarki po obu stronach każdej bramy. Na ulicach centralnych liczba chorągwi oraz latarek jest większa, jednak zawsze ściśle prawem oznaczona.

W dniu uroczystym, od samego świtu, wszystkie ulice, któremi pochód ma się posuwać, obsadzone są przez wojska, zamknięte całkowicie dla ruchu kołowego. Żołnierze w ciągu długich godzin oczekiwania siedzą i leżą grupami na chodnikach, w środku ulicy stoi broń w kozły ustawiona. Dla obcego widok to bardzo oryginalny. W miarę zbliżania się pochodu, wojsko po obu stronach formuje szpaler, dostęp na ulicę nawet dla pieszych jest absolutnie odcięty. Pochód, poprzedzony przez oddział kozaków i orkiestrę wojskową, stanowi bardzo liczne duchowieństwo prawosławne w szatach bogato haftowanych złotem, następują przedstawiciele wyższej władzy cywilnej i wojskowej, potem szeregami suną urzędnicy wszelkich wydziałów, wszyscy w mundurach, a więc kancelarya gubernatorska, od dyrektora począwszy, kończąc na odźwiernym, urzędnicy pocztowi, nie wyłączając listonoszów, personal nauczycielski w komplecie, oczywiście także w mundurach, policya, żandarmerya i t. d. Ogółem kilka tysięcy osób. Niezmiernie dziwne wrażenie robi taka „procesya“, składająca się wyłącznie z osób umundurowanych.

Po skończonej uroczystości każdy żołnierz otrzymuje po dużej szklance gorzałki. Ponieważ chłopi zmęczeni są wystawaniem w ciągu wielu godzin na spiekocie, przytem naczczo, wódkę zaś pije się jednym haustem, więc też skutki objawiają się natychmiast i dzień zwykle kończy się bójką, często przypieczętowany krwią.

Gdy więc tak prawosławni obchodzą uroczystość „dobrowolnego“ powrotu unitów na swe łono, ludność katolicka gorączkowe czyni przygotowania do procesyi Bożego Ciała, która w następną odbywa się niedzielę. A jest to praca wielka i zachód niełada, gdy się uwzględni, że dla każdej drobnostki, na każdy wianeczek lub gałązkę zieleni, któremi pragnie się udekorować bądź to kamienice prywatne, bądź to świątynie, należy wyjednywać specyalne pozwolenie od władzy, jawnie wrogo usposobionej. To też przeszkody i trudności, jakie nam stawiają, są niezliczone. Początkowo ozdabiano domy różnokolorowymi festonami i wstęgami, musiano jednak tego zaniechać. Ponieważ kolor czerwony i biały uważany jest za „polski“, więc zabroniono używania tych barw nie tylko w połączeniu, lecz i osobno, następnie uznano za niebezpieczne: fioletowy, błękitny, żółty i t. d.

Mimo to ulice, któremi szła procesya, oraz świątynie przybrały się wspaniale, ołtarz przed katedrą ozdobiono przecudnymi gobelinami z XVI. wieku, kamienice prywatne tonęły w powodzi zieleni i kwiecia, w każdem niemal oknie urządzono rodzaj improwizowanych ołtarzy, nawet innowiercy, zwłaszcza Tarcy, których sporą liczbę miasto nasze liczy, ozdobili swoje sklepiki. Jedynie gmachy rządowe tworzą dyssonans, rażąc oko śród ogólnej zieleni szarzyzną swych murów, co tem bardziej uderza, że są to prawie wyłącznie mury poklasztorne, skonfiskowane, a więc znajdują się w najbliższem sąsiedztwie ze świątyniami.

Co się tyczy samej procesyi, imponuje ona przedewszystkiem niezmierną liczbą uczestników, gdyż nietylko całe Wilno w niej uczestniczy, lecz ponadto nadeszły liczne pielgrzymki z najdalszych kraju zakątków. Pochód rozciągnął się na przestrzeni kilku kilometrów, na czele drobna dziatwa, potem bractwa z chorągwiami kościelnemi, dawniej występowały cechy ze swemi chorągwiami, udział ich w tym roku został wzbroniony, dalej przenośne ołtarzyki niesione przez dziewczęta w bieli. Uczniowie seminaryum, całe duchowieństwo, a śród niego, pod baldachinem zastępca biskupa naszego, (który, jak wiadomo, na wygnaniu) ks. administrator Michalkiewicz z Przenajświętszym Sakramentem. Na ten widok tysiące głów się pochyla, a przeczucie bolesne ściska za serce: czy danem nam będzie doczekać jeszcze dnia takiego, gdyż wrogowie wzmogli się, a represye wzrastają z dniem każdym.

Korab.

cyalistów. Rusini głosowali przeciw wnioskowi.

P. Reger czynił Rusinom w ostrych wyrazach wyrzuty z powodu, iż głosowali przeciwko wnioskowi.

P. Petrycki z podniesionemi pięściami rzucił się na p. Regera. Kilku posłów socyalistycznych z trudem go powstrzymało, stanąwszy między nim i p. Regerem.

Wśród ogólnej wrzawy przewodniczący p. Pernerstorfer zamknął posiedzenie.

Po zamknięciu posiedzenia wrzawa jeszcze dłuższy czas trwała w Izbie.

Dziś dalszy ciąg obrad.

Zjazd w Porcie Bałtyckim.

Cesarz Wilhelm odwdzięczając się za odwiedziny poczdamskie w r. 1910, składa wizytę carowi w Porcie Bałtyckim, a nie jestto zwykły akt grzeczności, jak nie był nim wyłącznie również zjazd w Poczdamie.

Obu cesarzom towarzyszą doradcy. Przy spotkaniu obecni są ze strony rossyjskiej, nietylko minister spraw zagranicznych Sazonow, lecz także prezes gabinetu Kokowcew i minister wojny Suchomlinow. Niemiecką dyplomacyę reprezentuje wyłącznie za politykę odpowiedzialny kanclerz Rzeszy Bethmann-Hollweg; uznano w Berlinie, że właściwy organ do załatwiania spraw zagranicznych powołany, sekretarz stanu tego wydziału, p. Kiderlen-Wächter, nie potrzebuje przerywać sobie wywczasów u wód w Kissingen.

Zjazd odbywa się przy użyciu całego aparatu nadzwyczajnej wspaniałości; programem car Mikołaj zajął się podobno osobiście. Oczy zaś całego świata kierują się w stronę portu, w którym dwaj mocarze znajdą sposobność nietylko wynurzenia sobie osobistych uczuć, lecz także bezpośredniej wymiany zapatrywań na sprawy obchodzące oba państwa.

Prasa już od dni kilku snuje rozmaite z powodu spotkania monarchów kombinacye. Nie brak między niemi głosów przypuszczających nawet możność niespodzianek. Słychać wróżbitów, co zapowiadają, że linie polityki międzynarodowej Niemiec i Rossyi, należących do dwu różnych grup mocarstw, zbliżą się znacznie. Mają pójść w niepamięć powody, skutkiem których stosunki tych dwu sąsiednich potęg, — a nietylko ich samych zresztą, lecz wogóle stosunki Rossyi z państwami trójprzymierza, były nieco naprężone: sprawa Louis-Izwolski, występ Rossyi w kwestyi dardanelskiej, afery szpiegowskie. Ale te sprawy zostały właściwie już załatwione: ear przyjął p. Louisa w sposób uderzająco łaskawy na audyencyi; minister Sazonow wybiera się z wizytą do Londynu, a p. Poincaré zagości nad Newą — i tam będzie mógł prawdopodobnie pomówić *de politicis* gruntowniej, aniżeli p. Bethmann-Hollweg podczas krótkiej stosunkowo, a przedewszystkiem uroczystościami dworskiemi wypełnionej wizyty ces. Wilhelma w Porcie Bałtyckim.

Wogóle przewidywania łączące ze zjazdami monarchów możliwość jakichś niespodzianek, zawsze miały mało szczęścia. Stale natomiast powtarza się zjawisko, że spotkania takie działają zacieśniająco na węzły pomiędzy interesowanemi państwami i w tych też najprawdopodobniej granicach utrzyma się zjazd w Porcie Bałtyckim.

W kołach politycznych berlińskich mają nadzieję, że to nowe spotkanie cesarza Wilhelma z carem Mikołajem stwierdzi przedewszystkiem pomyślne owoce zjazdu poczdamskiego z r. 1910, na którym umówiono się, jak to swego czasu wyznał p. Bethmann-Hollweg wobec parlamentu, iż w razie jakiegoś konfliktu międzynarodowego Rossya nie wystąpi przeciw Niemcom, ani Niemcy przeciwko Rossyi.

Przebiegając w rozmowie program spraw bieżących, obaj monarchowie i ich doradcy będą niezawodnie musieli zająć się także kwestyą pośrednictwa pokojowego pomiędzy Turcyą i Włochami. Zarówno Rossya, jak Niemcy, jak każde zresztą z mocarstw Europy, pragną gorąco, by dalszemu rozlewowi krwi położono koniec — pragną nietylko ze względów idealnych, lecz dlatego przedewszystkiem, że wojna zawsze stwarza atmosferę niebezpieczną i nie można być pewnym, czy niespodzianie prócz stron walczących, ktoś więcej jeszcze nie zostanie wciągnięty do konfliktu. Wątpić wszakże należy, czy po za ogólnem zadokumentowaniem pragnienia pokoju, zjazd w Porcie Bałtyckim wyda jakieś konkretne w tym kierunku wyniki.

Zdaniem wiedeńskiego *Fremdenblattu* jest zjazd najnowszy ces Wilhelma z carem Mikołajem dalszym ciągiem tej realnej polityki, która znamionuje przyjazne stosunki państw sąsiadujących z sobą. Ogół też zarówno w Niemczech, jak w Rossyi, trzyma się tego pojęcia, nie wdając się w żadne przesadne kombinacye, uznaje pożyteczność konserwatywnej metody zjazdów monarszych, ponieważ potwierdza ją doświadczenie. Wpływa to dodatnio na zmniejszenie powierzchni tarcia między obu państwami, co zresztą u państw tak rozległych i różnorodne tak posiadających interesy jest tylko rzeczą naturalną i konieczną.

Zmniejszenie zaś powierzchni tarcia wychodzi na korzyść nietylko państw bezpośrednio interesowanych, lecz ma doniosłe znaczenie także dla całej polityki europejskiej. Ograniczenie możliwości zaburzeń harmonizuje z tendencyą wszystkich państw, pragnących utrzymać pokój. Może więc tylko na jak najprzychylniejsze przyjęcie liczyć owo spotkanie mocarzy, gdyż ukrzepienie przyjaźni między Niemcami a Rossyą stanowi nową rękojmię pokoju.

Zjazd w Porcie Bałtyckim — kończy *Fremdenblatt* w artykule poświęconym tej sprawie — jest nową manifestacyą pokojową, jest objawem tej tradycyjnej polityki porozumienia, której oddawna wiernie trzymają się obaj władcy i ich rządy.

Port Bałtycki. Wczoraj od rana już okręty rossyjskie wywiesiły na swych masztach flagi niemieckie. — „Standard" i „Gwiazdę polarną" ustawiono w porcie. Na yachcie ministra marynarki „Newa" przybył ambasador niemiecki w Petersburgu Pourtales. O godzinie 10 rano 33 strzałów armatnich dało znać, że zbliża się yacht „Hohenzollern". Gdy ujrzano nadpływający yacht, car wsiadł do łodzi motorowej, wyjechał naprzeciw i wsiadł na pokład „Hohenzollerna", aby powitać cesarza. W świcie cara znajdowali się dygnitarze dworscy.

Port Bałtycki. Na „Hohenzollernie" zatknięto flagę rossyjską. Tak „Hohenzollern", jak i yacht „Moltke" odpowiedziały strzałami na powitanie przez statki rossyjskie. Minister spraw zagranicznych Sazonow, prezydent ministrów Kokowcew, minister wojny i gubernator Estonii znajdują się na pokładzie „Gwiazdy polarnej".

Port Bałtycki. Cesarz Wilhelm był ubrany w mundur admirała marynarki ros., car w mundur niemiecki. Wszedłszy na pokład „Hohenzollerna", car powitał cesarza uściśnieniem ręki, poczem obaj monarchowie ucałowali się. Następnie car przywitał się z ks. Adalbertem i kanclerzem Bethmann-Hollwegiem, poczem obaj monarchowie pozostali na pokładzie i rozmawiali z sobą do godziny 11. Na „Hohenzollernie" był także ambasador niemiecki i attaché niemiecki marynarki.

Gdy car wysiadł z „Hohenzollerna", wkrótce za nim udał się na pokład „Standarda" cesarz Wilhelm z ks. Adalbertem i kanclerzem, aby złożyć wizytę carowej. Cesarz wręczył kwiaty carowej i księżniczkom.

Petersburg. Omawiając zjazd cara z cesarzem Wilhelmem, *Nowoje Wremia* podnosi, że każdy nowy zjazd obu tych monarchów pogłębia przyjacielsko - pokojowe stosunki między obu państwami. — *Nowoje Wremia* wyraża wkońcu nadzieję, że przy następnym zjeździe powita cesarza Wilhelma silna flota rossyjska.

Artykuł w duchu przyjaźni rossyjsko-niemieckiej ogłasza także Mienszykow.

Berlin. *Nord. Allg. Ztg.* przyłącza się do wywodów półurzędowej *Rossii* i podnosi, że Niemcy są przekonani, iż zjazd przyczyni się do utrzymania pokoju i dalszego porozumienia między obu państwami.

Berliner Tageblatt twierdzi, że zjazd ten nie wpłynie na zmianę obecnego ugrupowania mocarstw europejskich. Głównym tematem narad będzie, wedle tego pisma, sprawa nowych traktatów handlowych. Wobec stanowiska agraryuszy pruskich i nowego protekcyonizmu rossyjskiego walka interesów ekonomicznych rossyjskich i niemieckich będzie zacięta.

National Ztg., omawiając przychylnie spotkanie monarchów w Porcie Bałtyckim, przypomina spotkania w Swinemünde i w Poczdamie. Od owego czasu wiele się zmieniło, ponieważ dyplomacya rossyjska sama zmieniła się na lepsze. W ugrupowaniu mocarstw, nie zważając na wszelkiego rodzaju sojusze, zaszły zmiany. Lojalne prowadzenie spraw przez Sazonowa daje nadzieję zadowalającego wyniku spotkania, które jest dowodem dobrych stosunków sąsiedzkich.

Paryż. Francuska prasa komentuje żywo spotkanie monarchów w Porcie Bałtyckim.

Przeważna część pism sądzi, że na porządku dziennym konferencyi, jakie tam się odbędą, znajduje się kwestya zbrojeń morskich i wzmocnienie garnizonów niemieckich na granicy rossyjskiej. Cesarz niemiecki będzie się podobno starał wytłumaczyć translokacyę na wschód potrzebą ekonomiczną, ponieważ dzięki wywiezieniu wojsk do wschodnich części Niemiec skarb państwa ponosi o 20 prc. mniejsze wydatki.

Depopulacya Niemiec.

Dotąd słyszało się ciągle, że Francyi grozi wyludnienie z powodu zmniejszającej się nieustannie populacyi. Obecnie stwier-

---

95)

CZARODZIEJKA Z GUILDO.

(Pierre Sales. Le trésor du Guildo).

Część druga.

XVII.

(Ciąg dalszy).

A jednakże, szczegóły, które przedostały się do szerszej wiadomości, same przez się mówiły, jak bardzo Rajmund musiał cierpieć, o wiele więcej, niż wszyscy inni. W Paryżu dowiedziano się tego od bony: Emelina najprzód straciła mowę, z ust jej wychodziły tylko niewyraźne tony, jak u dziecka w kolebce i tak samo było w dniu jej przyjazdu do la Frochais. Lecz dnia następnego, gdy się obudziła w swoim pokoju, w otoczeniu przedmiotów, które młodość jej przypominały, przyszło nagłe polepszenie. Zanim się rozpoczęła systematyczna kuracya, przypisana przez sławnych lekarzy, mowa jej wróciła całkiem naturalnie, lecz niestety, pozbawiona błysków rozumu. Bo jeżeli przyjmowała ulegle usługi Gaudyny, swego ojca, jeżeli zaczynała już ich poznawać, męża nie przyjmowała inaczej tylko zgrzytaniem zębów i wymówkami, które wychodziły jak syczenie z ust zaciśniętych:

— Po co on tu przyszedł?... Ja jego nie potrzebuję!... Niech sobie idzie!...

Lecz on, bardzo łagodny, bardzo spokojny, nie okazywał nigdy żadnego gniewu, zbliżając się do niej pomimo wszystkiego, wlepiając sztywny, nieco rozkazujący wzrok w błędne oczy chorej; i wtedy kurczyła się w swojem łóżku jak zwierzę, które się obawia bicia i mruczała głucho, dopóki Rajmund jej w pewnym stopniu nie zahypnotyzował. I bywało tak codziennie. Po upływie tygodnia hrabia de Preuilly, zdjęty wielką litością względem zięcia, pragnął go oddalić z pokoju chorej.

— Doprawdy, to nadto przykre słyszeć, jak ona ciebie traktuje, ciebie, który byłeś dla niej tak niewymownie dobry! — mówił.

Rajmund odpowiedział ze wzniosłą szlachetnością:

— Sądzi pan, że choć na chwilę mam żal do niej za słowa, za które nie jest wcale odpowiedzialna?... Jedynem mojem zmartwieniem jest, że ją widzę w takim stanie. Może pan się przekonać, że uspokajam ją dość szybko.... W takim tylko razie zgodziłbym się jej nie widywać, gdyby moja obecność nadto wstrętną jej była, gdyż wtedy, nie chodziłoby już o mnie, ale o nią, o postępy w zdrowiu, jakie trzeba otrzymać...

— Ach! — zawołał hrabia zrozpaczony — czy doczekamy się tych postępów?

— Z całą pewnością, proszę mi wierzyć. Atak jest ciężki, ale przecież przezwyciężyliśmy ten, który poprzedził urodzenie mego syna.

Pomimo tego zapewnienia pan de Preuilly nie wierzył w możliwość wyzdrowienia. Choroba przybierała zwrot nader znamienny, ustępując z ciała, skupiając się coraz bardziej na umyśle. Po dwóch tygodniach tuszów, przechadzek po lesie, nad brzegami stawów, zaburzenia fizyczne prawie zniknęły. Emelina nie przedstawiała już żadnych oznak nieprawidłowych, które świadczyłyby o zaburzeniu umysłu, ruchy jej przestały być gorączkowe, sztywność wzroku, skrzywienie w rysach ustępowało, zaledwie tylko wieczorem stwierdzano lekkie podwyższenie temperatury. Sławny lekarz, który kierował jej kuracyą, przyjechał ją zobaczyć i był bardzo zdziwiony tem polepszeniem. Lecz nie ukrywał wcale, że więcej niczego się nie spodziewał; polecił przedewszystkiem dozorczyni, którą przy niej umieścił, największy spokój wokoło chorej, ogromną łagodność, usuwanie wszystkiego, co mogłoby ją drażnić....

— Ponieważ — mówił — wystarczyłoby drobnostki, aby wywołać gwałtowny atak i w pięć minut nie pozostałoby już nic z otrzymanych pomyślnych rezultatów.

Upłynął znowu miesiąc, nie przynosząc nic nowego w stanie jej zdrowia, z wyjątkiem tego, że łatwiej znosiła obecność Rajmunda. Lecz pewnego wieczora, gdy się przechadzała pod lasem, oparta na ramieniu ojca, zatrzymała się nagle, topiąc oczy we frontonie widzianego zdala pałacu, oświeconego zachodzącem słońcem i rzekła cała w uśmiechu:

— To la Frochais?

— Tak, kochana córko — odrzekł hrabia wzruszony.

Nie mógł się powstrzymać, aby jej nie pocałować.

— Tak, la Frochais, gdzie przyjechałaś do twego ojca razem z mężem....

Zaczęła znowu iść, i zatrzymując się nagle:

— Ja przecież nie mam męża.... Kto ci powiedział, że ja mam męża!... Naïc, tak! Naïc jest zamężna.... Nie ja.... Jakżebym mogła wyjść za mąż, kiedy Rajmund umarł?...

Od tej pory było to *idée fixe*, ostateczna forma jej obłędu. A jeżeli hrabia, przez litość dla swego zięcia, usiłował pokryjomu przed dozorczynią jej się sprzeciwiać, unosiła się gniewem i pan de Preuilly musiał potwierdzać, że Rajmund de Kermeric umarł, że Anzelm tylko wrócił do kraju i ożenił się z Naïc. Byle tylko nie sprzeciwiano się jej pod tym względem, stawała się prawie rozsądna i bywały dni, w których rozmawiała z ojcem jak dawniej, jak wtedy, gdy była jeszcze panną. I miewała chwile ogromnej serdeczności dla niego.

— Przebaczyłeś mi, nieprawdaż? — mówiła wpatrując się w niego błagalnym wzrokiem. — Już mi nie będziesz robił wyrzutów za mój błąd?... Ja go tak kochałam?... Miał odjeżdżać... Miałam jakby przeczucie, że go już nie zobaczę... A byłam taka niewinna!... A przytem, zabronisz, żeby nie bili mego małego Mareczka... bo parobek z folwarku go bił... Tak, ośmielił się, w dniu... w dniu, w którym Naïc...

Zatrzymywała się i rysy jej się kurczyły.

— Ach! tak mi trudno przypomnieć sobie rzeczy tak proste! A przecież...

Uderzała się w czoło.

— Tak... właśnie.. W dniu, w którym Naïc wyszła za mąż... A ja tego nie chciałam, mówiłam, że to niesprawiedliwość... Zatrzymałam ich u portyku Notre Dame du Guildo... Tak, to było źle, ale cóż robić?

Upływały tygodnie, miesiące, w rozpaczliwym smutku dla mieszkańców la Frochais, lecz Rajmund nie okazywał najmniejszego zniecierpliwienia.

— Podziwiam ciebie — rzekł hrabia — że patrzysz na to wszystko z taką rezygnacyą, że pokładasz jeszcze jakieś nadzieje na przyszłość.

Bo baron de Kermeric ciągle powtarzał:

— Przejdzie to kiedyś, nagle, tak samo jak minęło pierwszym razem. Niepodobna, żeby umysł mojej Emeliny zmącił się stanowczo skutkiem tak drobnego wypadku.

Lecz słuchał teraz, bez wielkich protestów, rad swego teścia.

— Pojmuję — mawiał mu pan de Preuilly, gdy przesiadywali razem wieczorami po ułożeniu Emeliny na spoczynek — pojmuję, że nie chcesz rozłączyć się z mojem biednem dzieckiem, że chcesz poświęcić się swojemu synowi; i za to już jestem ci nieskończenie wdzięczny. Ale nie mogę się zgodzić, żebyś pozostał tu na zawsze w tem więzieniu, żeby całe twoje życie zostało zgnębione pielęgnowaniem chorej. Stracisz na tem zdrowie, mój Rajmundzie...

— A pan?...

— Ja nie mam już co robić na świecie i wielkie to jeszcze dla mnie szczęście, że mogę być opiekunem tej kochanej istoty, złagodzić jej nieszczęście. Dałby Bóg, abym żył dość długo, żeby nie potrzebowała kogoś, coby mnie miał zastąpić... Zresztą, ty w każdej chwili jesteś gotów mnie zastąpić. Ale zatruwać sobie całe życie?... Nie! byłby to dla mnie nadto ciężki wyrzut sumienia i nie chcę się narazić na zarzuty twojej matki, do których by miała prawo. Wrócisz do Paryża...

— Ależ....

— Wymagam tego. Jesteś młody, potrzebujesz ruchu, potrzebujesz życ, utrzymywać stosunki, choćby na to, że mogą się przydać kiedyś twojemu synowi.... Będziesz nas odwiedzał, przyjedziesz do twojej matki... Ale ztąd ciebie wypędzam! Ja położę koniec twemu poświęceniu. Arnold zawsze będzie szczęśliwy przyjmując ciebie, masz dom rodzinny w Paryżu.... Musisz także zająć się swoimi interesami, administrować majątkiem.... Nie masz prawa, przez wzgląd na twego syna, na nas wszystkich, na siebie samego, żywcem się zakopywać!

Ach! nudził się śmiertelnie w tym domu, który porównywał raczej do grobu niż do więzienia i bywały noce, w których wspomnienie Paryża, jego uciech i pokus tak go pociągało, że prawie był fizyczny uczuwał. Ach! post był długi, prawie jak umartwienie świętobliwego pustelnika. Ale co za odwet go czekał! Co za swoboda, jakie rozkosze z tym majątkiem, który pan Champagney podjął się tak cudownie pomnożyć! A najsłodsza z rozkoszy, miłość Betsy, której nic już na zawadzie nie stanie!

(Koniec drugiej części).

dziła statystyka, że także Niemcy weszły na drogę podobną, że i tam w rocznej liczbie urodzin występować poczyna w miejsce przyrostu ubytek.

W r. 1911 na tysiąc żyjących mieszkańców tego państwa przypadało 30 urodzin, co w porównaniu z rokiem poprzednim oznacza już deficyt, niewielki, bo ledwie w wysokości 1 *pro mille*, ale bądź co bądź deficyt.

Jeżeli to zmniejszanie się liczby urodzin będzie trwało w dalszym ciągu w tym samym stopniu, Niemcy za lat 10 będą na tym samym poziomie, co Francya, — proporcyonalnie rzecz prosta, — gdyż ludność Niemiec wynosi dziś 65 milionów i śmiertelność Niemców jest mniejsza niż Francuzów o całe 17 na tysiąc.

Zaznaczenie faktu zmniejszania się urodzin w Niemczech wywołało w tamtejszej prasie zarówno jak w sferach rządowych konsternacyę, prawie przestrach, Niemcy nie poddają się jednak desperacyi, gdyż uważają, że nie jest to kwestya fizyologiczna, jak we Francyi (przypuszczalnie), lecz sprawa socyalna. Zmniejszenie ilości urodzin, czytamy w pismach niemieckich, nie jest wcale następstwem wyczerpania rasy. O tem nawet nie może być mowy. Socyologia zaś dowiodła, że w miarę podnoszenia się w danym kraju dobrobytu, bogactw, zmniejsza się zarówno liczba małżeństw, jak liczba urodzin.

Historya dowodzi licznymi przykładami, że wówczas, gdy kultura danego narodu dochodzi do wysokiego poziomu, zawsze powtarzają się podobne zjawiska. Łatwo to zresztą samemu zaobserwować, że w rodzinach zamożnych i bogatych mniej dzieci bywa, niż w ubogich.

Tak naprzykład kwestya mieszkania odgrywa tu ogromną rolę.

Również francuski system dwojga dzieci ma przyczyny raczej psychologiczno-etyczne. Francuz, zmaterializowany rentier, nie chce rozdrabniać zbytnio majątku, jest rozleniwionym egoistą, dla którego wychowanie kilkorga dzieci byłoby zbytnim trudem.

Jakkolwiek jednak zjawisko depopulacyi tłumaczyć zechcemy, pozostaje ona faktem bardzo niemiłym i prasa niemiecka gwałtownie szuka środków zapobiegawczych z jednej, radykalnie zaś usuwających zło z drugiej strony. Przedewszystkiem zaleca, by zabroniono propagandy maltuzyańskiej i energicznie zwalczano *abusus*, zapobiegania przez sztuczne sposoby narodzinom.

Statystyka dowodzi, że cała odpowiedzialność za zmniejszenie ilości urodzin spada na miasta. Rząd więc powinien popierać przenoszenie się ludności z miast do wsi i zakładanie miast-ogrodów, związanych między sobą szybką komunikacyą.

By sądzić o stopniu zmniejszenia się liczby urodzin w Niemczech, dość przytoczyć, że na 1000 kobiet w wieku od 15—45 lat od roku 1876 do 1880 urodziło 174; w czteroleciu 1906—1910 już tylko 143.

Ciekawe również niezmiernie jest zestawienie cyfr, że w Niemczech południowych, a więc katolickich, więcej rodzi się dzieci, niż w północnych, protestanckich. W r. 1910 urodziło się w Prusach o 40.000 dzieci mniej, niż w r. 1905 i to pomimo tego, że liczba małżeństw nawet się zwiększyła.

Dr. Woodrow Wilson.

Skutkiem nominacyi dr. Woodrowa Wilsona na kandydata do godności prezydenta z ramienia partyi demokratycznej wytworzyła się dla Stanów Zjednoczonych z wielu względów zupełnie nowa sytuacya. Dr. Wilson dzięki świetnemu zwycięstwu swej partyi w listopadzie 1910 pozostaje od tego czasu na urzędzie gubernatora New Jersey i sprawuje ów urząd, jak powszechnie przyznają, znakomicie, przedtem wszakże oddawał się w zupełności pracy naukowej. On to ostatnimi czasy był prezydentem Uniwersytetu w Princeton, któremu zawdzięcza swą karyerę i w którym przez lat cztery pracował jako profesor umiejętności politycznych. Znający go wszakże opowiadają, że dla Wilsona nominacya nie jest niespodzianką, że owszem od młodości marzył, by wybić się na czoło swego społeczeństwa i że systematycznie, z konsekwencyą właściwą Amerykanom przysposabiał się do tego posłannictwa, torując sobie drogę ku coraz wyższym szczeblom.

Wilson, jak się dowiadujemy z pism amerykańskich, jest człowiekiem nieposzlakowanej prawości, posiada bardzo gruntowne wykształcenie i dar porywającej wymowy bez cienia profesorskiej pedanteryi. Na kampanii z r. 1910, która doprowadziła do wyboru Wilsona w New Jersey, wycisnął on indywidualne swe piętno. Wilson walczyć musiał na dwa fronty: z jednej strony przeciw republikanom, z drugiej zaś przeciw skorrumpowanemu odłamowi własnej partyi. Pokonał jednych i drugich. Był to, opowiadają, porywający widok, gdy ów profesor, nawet masom niewykształconym potrafił wyłożyć zasady swoje — ze stanowiska amerykańskiego — prawie rewolucyjne. W rzędzie zaś owych zasad, jako pierwszą, postawił ideał uczciwości politycznej. Na podstawie szeregu przykładów praktycznych wyjaśnił Wilson wyborcom, że ich interesy w zupełności zawisły od tego, by administracya istotnie kierowała się uczciwością. Profesor Wilson jest przytem przeciwnikiem kapitału, przeciwnikiem zwłaszcza trustów, które gruntownie, aż do korzeni zbadał. Gdyby też został wybrany prezydentem, cała akcya antitrustowa oparłaby się niezawodnie na zgoła innych, niż obecnie, podstawach. Dotychczas bowiem dyletantyzm ustawodawczy dawał trustom niejako rękojmię, że nic się im nie stanie.

Ale Wilson nie jest przeciwnikiem kapitału bezwzględnym. Wie on równie dobrze, jak każdy obywatel Stanów Zjednoczonych, że podcięcie kapitalizmu mogłoby bardzo szkodliwie odbić się na przyszłości państwa, tak świetnie zapowiadającej się głównie dzięki obfitym możliwościom kapitalistycznym. Wilson należy do reformatorów socyalnych tej kategoryi, którzy pragną równomierniejszego niż obecnie rozdziału majątków, rozdziału niemożliwego, póki istnieją trusty. Rozumie też Wilson, że trustom nic tak boleśnie nie da się odczuć, jak naprawdę ścisła rewizya taryfy.

Co do niej można być pewnym, że Wilson poświęciłby jej, jako prezydent, więcej troskliwości, niż ktokolwiek inny na tem stanowisku.

Od czasu Grovera Clevelanda nie było w amerykańskiej polityce nikogo, ktoby równie jak Wilson, posiadał stanowczość i kto goręcej broniłby swego zdania, nawet wobec własnych stronników.

Wilson ma tysiące nieprzejednanych wrogów, cała bowiem biurokracya polująca na karyerę, wszyscy, których celem jest nie zasada, lecz chęć zagarnięcia jak największych korzyści, nie może pogodzić się z tym bezwzględnym politykiem, nawołującym do prostowania ścieżek uczciwości i sumienia krążącym po nich.

Czy owi przeciwnicy okażą się dość silnymi, aby marszowi Wilsona do Białego Domu w Waszyngtonie położyć zaporę — niewiadomo. Bardzo łatwo wszakże stać się może, iż nieprzyjacielskie hufce zbratają się, byle tylko do zagarnięcia prezydentury nie dopuścić człowieka, który stać się mógłby biczem Bożym dla wszelkiej polityki opartej o *business*.

KRONIKA.

Lwów, 5 *lipca.*

Kalendarz.
Sobota (6 lipca):
Izajasza pror. — Izasława. — Ahrypiny.
Wschód słońca o godzinie 3·25 rano, zachód słońca o godz. 7·31 po południu.
Temperatura. O godzinie 12 w południe + 18 stopni C.

— **Naczelny redaktor pisma naszego, radca Dworu Adam Krechowiecki,** wyjechał na kilkotygodniowy urlop. Upraszamy wszystkie listy w sprawach redakcyjnych wystosowywać od dnia dzisiejszego po koniec sierpnia b. r. pod adresem: Redakcya *Gazety Lwowskiej*, Lwów, ul. Czarnieckiego 10.

□ **Członkowie Rady szkolnej krajowej** *in corpore* z P. Wiceprezydentem dr. Dembowskim na czele byli dziś przed południem z przedstawieniem i powitaniem u JE. P. Marszałka krajowego, Adama hr. Gołuchowskiego.

— **Pogrzeb Ministra rolnictwa ś. p. dr. Bráfa.** Stosownie do życzenia ś. p. dr. Bráfa odbył się wczoraj w Pradze jego pogrzeb bardzo skromnie przy nadzwyczaj licznym udziale publiczności. Najj. Pana reprezentował Maksymilian hr. Thun, Najd. Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa, którego ś. p. Bráf był nauczycielem, Ochmistrz Dworu pułkownik Zdenko ks. Lobkowitz. Rząd reprezentowali PP. Ministrowie: gen. Georgi, Trnka i Forster. Przybyli liczni posłowie do Rady państwa i Sejmu, deputacya prezydyum Izby posłów, wielu politycznych przyjaciół zmarłego i tłumy publiczności. Przemawiali imieniem Akademii Umiejętności p. Mattusz, imieniem Uniwersytetu czeskiego prof. Horaczek, a imieniem czeskiej partyi narodowej dr. Szolc.

— **Protest do Rady miejskiej** wniosło Towarzystwo upiększenia miasta. Protest ten brzmi: „Świetna Rado miasta Lwowa! Podpisane Tow. upiększenia m. Lwowa i okolicy, które ma za zadanie czuwać nad podnoszeniem zewnętrznego piękna naszego miasta — a zarazem przeciwdziałać według sił swoich wszystkiemu, cokolwiek zmierza do obniżenia estetycznego jego poziomu, otrzymało od osób zaufanych wiadomość o wniesieniu do urzędu budownictwa podania o udzielenie konsensu na zbudowanie kilku trzechpiętrowych kamienic przy ul. św. Zofii w jej górnej części. Przeciwko temu projektowi musi zaprotestować podpisane Towarzystwo z całą stanowczością, a to na podstawie jednomyślnej uchwały wydziału z dnia 2 czerwca 1912.

Jedną z zasad nowożytnego budownictwa miast, jest zachowywanie jednolitego charakteru całych dzielnic. A więc inaczej przedstawiać się musi dzielnica fabryczna — inaczej dzielnica handlowa, inaczej dzielnica przeznaczona na pomieszczenie urzędów — inaczej wreszcie dzielnica, która ma za zadanie służyć wyłącznie dla celów mieszkalnych. Tutaj znów odróżnić należy domy czynszowe w środku miasta i dzielnice dworków, will, znajdujących się na peryferyi miasta. Mieszanie tych typów razem wywołuje następstwa w najwyższym stopniu niepożądane! Jakie przykre i przygnębiające wrażenie robi willa parterowa lub jednopiętrowa, otoczona małym ogródkiem — wśród dwu domów trzypiętrowych, dotykających ogródka nagimi, surowo wyrapowanymi murami ogniowymi.

Na tem polu grzeszy się we Lwowie ciągle. Dość przytoczyć zepsutą już dzisiaj ulicę Andrzeja Potockiego, ul. 29 Listopada, wzgórze Snopkowskie i t. d.

Czas najwyższy, ratować te dzielnice, które dopiero do życia się budzą, jako to — dzielnice przyszłości: Zofiówkę i Wulkę.

Ulica św. Zofii w swej dolnej części już charakter willowy utraciła. Ma go jeszcze w części górnej, między Żelazną Wodą a placem Powystawowym. Wprowadzenie tam elementu trzypiętrowych kamienic — równa się zupełnej utracie charakteru willowej dzielnicy.

Dlatego Towarzystwo, którego działalność spotkała się z tak cennem uznaniem Świetnej Rady, wyrażonem subwencyą 200 koron — liczy na cenniejsze od materyalnego poparcie moralne, liczy na to, że Rada miasta Lwowa, odznaczająca się tak gorącem umiłowaniem ojczystego grodu, z całą stanowczością oprze się zakusom zepsucia ostatniej już dzisiaj placówki swobodnego rozwoju w kierunku architektury willowej, dworkowej.

Sekretarz: Prezes;
A. Denizot w. r. *J. Makarewiczowa* w. r.

— **Posiedzenie** wydziału „Towarzystwa upiększenia miasta Lwowa i okolicy" odbędzie się w biurze wiceprezydenta m. Lwowa dra Tadeusza Rutowskiego w ratuszu na I. piętrze w poniedziałek, dnia 8 b. m. o 6 po południu.

— **W celu ułatwienia ruchu turystycznego** kursować będzie z Sianek do Lwowa od dnia 7 bm. do 25 sierpnia b. r. każdej niedzieli i w rzymsko-kat. święta nadzwyczajny pociąg osobowy nr. 2122. (Odjazd z Sianek o godz. 6 min. 15 wieczorem, przyjazd do Lwowa o godz. 11 min. 48 wieczorem). Szczegółowy rozkład jazdy tego pociągu, podany został równocześnie osobnem ogłoszeniem do wiadomości.

Na czas kursowania tego pociągu wydawane będą w bieżącym sezonie, podobnie jak w roku zeszłym, we Lwowie, jakoteż na wszystkich stacyach linii Lwów-Sianki, do wszystkich stacyj na tymże szlaku położonych, zniżone bilety powrotne I., II. i III. klasy.

Bilety te są ważne tylko do pociągów nr. 2111/2121 (odjazd ze Lwowa o godz. 6·58 rano) i nr. 2122 (odjazd z Sianek o godz. 6·15 wieczorem).

Wszelkie legitymacye uprawniające do korzystania ze zniżonej ceny jazdy nie mają znaczenia przy nabywaniu niniejszych biletów powrotnych.

— **Rozstrzygnięcie konkursu.** W Towarzystwie przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie nastąpiło dnia 2 b. m. rozstrzygnięcie konkursu na obraz figuralny, skomponowany najmniej z dwóch figur, z fundacyi bezimiennej, z nagrodą 2000 kor., przeznaczoną dla początkującego artysty na wyjazd za granicę. Na konkurs nadesłano prac 40, z tych 9 odpadło ze względu na niedopełnienie warunków konkursowych. Sąd, pod przewodnictwem Edwarda hr. Raczyńskiego przy obecności fundatora, oraz pp. rektora Jacka Malczewskiego, dr. Feliksa Kopery, Piotra Stachiewicza i Leonarda Lepszego przyznał po dłuższej dyskusyi nagrodę jednomyślnie p. Janowi Gumowskiemu za obraz p. t. „Zwiastun". Wszystkie prace, przyjęte na konkurs, będą bez względu na ich wartość artystyczną od soboty tj. 6 b. m. wystawione w salach Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie.

— **Wyjazd uczniów szkół średnich** na kolonię wakacyjną Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych w Podsobniu koło Liska, odbył się we środę, dnia 3 lipca b. r. Kilkudziesięciu uczniów wyjechało ze Lwowa pod kierownictwem prof. T. Witwickiego i dwu prefektów, a po drodze dołączyli się uczniowie z innych miast. Przy odjeździe uczniów był również obecny na dworcu kolejowym P. Wiceprezydent Rady szkol. kraj. dr. Dembowski, który interesując się bardzo życiem kolonistów i znając je z zeszłorocznych wizytacyj, pragnął obecnie zobaczyć, jak sobie uczniowie dają radę w drodze.

— **Konkurs na budowę bursy.** Zarząd Koła Tow. „szkoły ludowej" w Drohobyczu ogłosił konkurs na budowę bursy. Budynek jednopiętrowy o zabudowanej powierzchni 225 m. kw. winien stanąć w roku bieżącym pod dachem i w maju roku 1913 ma być oddany do użytku. Kosztorys mieści się w granicach 50.000 kor. Plany i kosztorysy są do przejrzenia w lokalu Koła T. S. L. w Drohobyczu (ul. Mickiewicza l. 23, gmach Sokoła), w godzinach urzędowych, gdzie można zasięgnąć bliższych informacyj. Oferty wnosić należy najpóźniej do 15 lipca b. r.

— **Związek dyrektorów galicyjskich szkół średnich.** W maju b. r. utworzyli dyrektorowie lwowscy, idąc za wzorem powstałego przed rokiem „Towarzystwa dyrektorów wiedeńskich szkół średnich", „Związek" krajowy, obejmujący wszystkie państwowe szkoły średnie, seminarya nauczycielskie i Akademie handlowe Galicyi. Statut Związku zatwierdziło c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 30 maja 1912 l. XIII. a 2435.

Celem Związku jest w pierwszej linii omawianie kwestyj pedagogiczno-dydaktycznych, które życie szkolne wytwarza niemal codziennie, nowe, skomplikowane, niezmiernie ważne dla nauki i wychowania. Do zadań Związku należeć będą w dalszej linii: obrona, popieranie i zastępstwo interesów stanowych. Wreszcie zajmie się Związek także pielęgnowaniem towarzyskości i koleżeństwa w sferach nauczycielstwa.

Związek objął już znaczną ilość szkół w kraju i przygotowuje memoryały w sprawie położenia dyrektorów i kierowników, które przedłoży wkrótce kompetentnym czynnikom. Dla osiągnięcia celu swego członkowie nowego Związku odbywać będą zebrania towarzyskie i zgromadzenia grup lokalnych, gdyż, ze względu na wielkie przestrzenie kraju walne zgromadzenie Związku będzie się odbywać tylko raz w roku.

Wydział Związku tworzą: przewodniczący radca Terlikowski, zastępca przewodniczącego dyr. Schneider, skarbnik radca Rembacz, sekretarz radca Bostel, oraz trzej wydziałowi.

Nie wątpimy, że Związek rozwinie działalność pożyteczną i skuteczną dla szkoły naszej i nauczycielstwa.

— **Krajowy Związek bankierów.** Przy udziale wszystkich firm bankowych lwowskich i delegatów z prowincyi odbyło się wczoraj w lwowskiej Izbie kupieckiej walne zgromadzenie tego Związku. Przewodniczący p. Chajes podał do wiadomości, że do Związku przystąpiły wszystkie firmy lwowskie, ośm firm krakowskich i trzydzieści z kraju. Po dyskusyi, w której brali udział pp. Jonasz, Natansohn, Landau, Rosner, Aschkenazy, Rohatyn, Libman i Ulam, uchwalono statut i wybrano prezesem Związku p. Wiktora Chajesa, wiceprezesami pp. Raczyńskiego (Kraków), Nathansona i Eibenschütza (Kraków), sekretarzami pp. Libmana i Gottlieba (Kraków), skarbnikiem p. Rosnera. Do wydziału weszli po połowie bankierzy lwowscy i prowincyonalni.

— **Podziękowanie.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Dnia 29 z. m. odbyły się w II. gimnazyum we Lwowie dwa zjazdy koleżeńskie: abituryentów z roku 1886 i z roku 1887. Na pamiątkę zjazdu urządzili jubilaci składki na rzecz ubogich uczniów zakładu; pierwsi zebrali 140 kor., drudzy 200 kor., które panowie: Ryszard Leżański, radca sądowy, przydzielony do generalnej Prokuratoryi w Wiedniu i dr. Aleksander Mayer, adwokat krajowy we Lwowie, złożyli na moje ręce. Kwotę 340 kor. włożyłem dnia 3 lipca 1912 jako „stypendyjny fundusz jubileuszowy" na winkulowaną książeczkę galic. Kasy oszczędności Nr. 86.921.

Szlachetnym ofiarodawcom składam za ten hojny dar imieniem zakładu serdeczne podziękowanie.

We Lwowie, dnia 3 lipca 1912.

Bostel.

— **Z Akademii Umiejętności w Krakowie.** Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek, dnia 8 b. m., o godzinie 5 po południu. Porządek dzienny. 1. Dr. Olgierd Górka: „Nieznany opis wschodniej Europy (Bałkan, Ruś, Węgry, Polska, Czechy) z roku 1308".

2. Dr. Marceli Handelsman: „Dyplomaci Napoleońscy w Warszawie (1807 — 1813)". Potem odbędzie się posiedzenie administracyjne.

— **Posiedzenie zarządu głównego Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych,** odnowionego wyborami, dokonanymi podczas ostatniego walnego zgromadzenia, odbyło się ubiegłej niedzieli w auli Uniwersytetu lwowskiego, przy udziale delegatów z całego kraju. Zebranie zagaił przewodniczący prof. dr. Ignacy Zakrzewski, witając w serdecznych słowach dawnych i nowych członków zarządu i wyrażając żal, że JM. Rektor dr. Finkel, który przez 8 lat pracował w zarządzie, a w szczególności w komisyi redakcyjnej *Muzeum*, z powodu nawału innej pracy nie mógł przyjąć ponownego wyboru. Następnie przeczytano pismo prof. Twardowskiego, w którem tenże dziękuje zarządowi głównemu za wydanie księgi, zawierającej jego artykuły i przemówienia z czasów jego prezesury. Pismo to zebrani przyjęli wśród oklasków do wiadomości.

Z kolei przyznano w myśl referatu prof. Czarneckiego 20 stypendów po 100 kor. z funduszu im. A. Mickiewicza wdowom i sierotom

po nauczycielach szkół średnich, z tego trzem ze Lwowa, trzem z Krakowa, a 14 z innych miejscowości. Przyjęto na bezpłatne miejsca w kolonii wakacyjnej Towarzystwa w Podsobniu koło Liska 100 uczniów szkół średnich.

W dalszym ciągu przyjęto sprawozdanie kasowe i uchwalono przystąpić do Towarzystwa prywatnego gimnazyum w Zbarażu z wkładką roczną 100 koron. Z powodu przypadającej w r. 1913 25 rocznicy założenia parku Jordanowskiego w Krakowie, postanowiono zainicyować obchód ku czci śp. dr. Jordana i wydać księgę pamiątkową, która na podstawie materyałów, zebranych na wystawę hygieny szkolnej w Paryżu, da obraz wychowania fizycznego i hygieny szkolnej na ziemiach polskich.

— **Urzędowa księga kursowa.** Na podstawie wzajemnego porozumienia się Ministerstwa handlu z Ministerstwem kolei żelaznych i Ministerstwem robót publicznych wydawana będzie, począwczy od 1 lipca b. r. urzędowa księga kursowa, opracowana w biurze kursowem Ministerstwa handlu, w zmienionej formie pod tytułem „Oesterreichisches Kursbuch“ jako jedyne oficyalne wydanie w Austryi. — Księga kursowa wychodzić będzie w pełnem wydaniu ośm razy w roku, a mianowicie w styczniu, marcu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu, październiku i listopadzie. W razie potrzeby wydawane będą w innych miesiącach dodatki. Egzemplarze przeznaczone do użytku urzędowego, zaopatrywnne będą w napis „Egzemplarz służbowy“ i będą niesprzedajne. Natomiast egzemplarze dla użytku publicznego będą miały wytłoczoną cenę i zawierać będą część inseratową. Cena za egzemplarz w handlu 2 kor. W abonamencie rocznym 15 koron. Za egzemplarze służbowe 13 koron. Dodatki bezpłatnie. Zamawianie egzemplarzy służbowych przysługuje tylko władzom i urzędom. Egzemplarze służbowe i dla użytku publicznego zamawiać można za pośrednictwem urzędów pocztowych tak w abonamencie, jak i pojedyńczo.

— **Ochotnicza straż pożarna w Brzuchowicach** urządza na ukończenie budowy domu, mającego pomieścić miejscowe Towarzystwa oświatowo-kulturalne, w niedzielę, dnia 7 lipca bm. w parku obok dworca kolejowego w Brzuchowicach wielki festyn z bardzo urozmaiconym programem. O godz. 5 odbędą się ćwiczenia wolne i z toporkami ochotniczej straży pożarnej lwowskiej. Przygrywać będzie orkiestra włościańska. Początek festynu o godz. 3 po południu. Wstęp 20 hal., dla dzieci niżej lat dziesięciu 10 hal.

— **Balon dla armii austryackiej.** Radca ces. Königer, radca komercyalny Karol Zürner i kapitan Fryderyk Bömcher podarowali Zarządowi wojskowemu wielki balon, który był ich własnością. Balon ten był swego czasu wystawiony na wystawie łowieckiej w Wiedniu.

— **W pryw. seminaryum nauczycielskiem żeńskiem Z. Strzałkowskiej we Lwowie** odbył się egzamin dojrzałości w dniach 1 — 12 czerwca b. r. pod przewodnictwem radcy Dworu A. Barwińskiego. Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymały: M. Borowska, M. Freyówna, M. Hübschówna, H. Katzówna, R. Lanżanka, E. Leszczyńska, Z. Obermayerówna, M. Plecity', M. Fursówna, E. Uścieńska, W. Wilimowska, Ch. Willnerówna. Uznane za dojrzałe: Z. Buzathówna, St. Czekajowska, J. Dąbrowska, M. Feliks-Gliksmanówna, K. Gergovichówna, M. Harasymówna, A. Klaszewiczówna, Wł. Klaszewiczówna, J. Iwachówna, H. Jaciówna, St. Janiszewska, M. Kaiserówna, J. Klussówna, M. Kozakówna, Wł. Lewicka, A. Lubelska, R. Ludkiewiczówna, J. Miarczyńska, Z. Müllerówna, W. Nowicka, J. Orłowska, M. Palczanka, E. Piotrówna, O. Romanowiczówna, H. Sosnowska, M. Sosnowska, St. Stojanowska, J. Suchorzewska, J. Szuliżanka, M, Tenerowiczówna.

— **Festyn** na dochód Tow polskiej Bursy im. Stefana Batorego dla ubogich uczniów gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie odbędzie się w niedzielę, dnia 7 b. m., na placu Powystawowym.

— **XXI. Kongres prawników niemieckich** odbędzie się w Wiedniu w czasie od 3 do 7 września b. r.

— **Lwowskie Towarzystwo ratunkowe** udzieliło w miesiącu czerwcu b. r. pomocy w 1165 nagłych wypadkach.

△ **Zgubiono:** w Rynku pulares bronzowy, zawierający 48 kor. i kilka hal.; w okolicy Trzeciego Maja srebrny zegarek damski; koło teatru miejskiego czarny pulares, zawierający 40 kor.; pulares o trzech działach, zawierający 20 kor.; w ulicy Mickiewicza srebrną bransoletkę damską; w Rynku płaszczyk popielaty; w Ogrodzie miejskim czarną torebkę, zawierającą pulares z 9 koronami, chusteczkę, klucze i rozmaite drobiazgi; w ul. Leona Sapiehy lub Głębokiej złotą bransoletkę o podłużnych ogniwach; w ulicy Łyczakowskiej perłę wielkości grochu; w drodze z ulicy Supińskiego do ulicy Jagiellońskiej pulares, zawierający 40 kor., kartę na noszenie broni i notatki.

△ **Znaleziono:** w ulicy Żółkiewskiej ciemną marynarkę granatową; na Wysokim Zamku srebrny zegarek roboty tulskiej; w ulicy Furmańskiej pasport do Niemiec Mieczysława Kwaśniewskiego.

W wozach miejskiej kolei: pakiet płótna, parasolkę i worek, zawierający przybory gospodarcze.

△ **Wyjaśniona sprawa.** Onegdaj donieśliśmy, że w Hamburgu przytrzymano podejrzanego mężczyznę, przy którym znaleziono rozmaite dokumenty, opiewające na nazwisko Bazylego Palija. Wczoraj sprawa się wyjaśniła. Nadszedł mianowicie do policyi lwowskiej list gończy sądu obwodowego w Rzeszowie, poszukujący właśnie owego Palija, który zbiegł z Rzeszowa, chcąc się uchylić od odbycia kary 3 miesięcznego więzienia. Palij był dawniej podurzędnikiem pocztowym, a następnie dyurnistą w Kasie powiatowej w Sokalu.

△ **Ucieczka więźnia.** Wczoraj o godzinie 2 po południu zbiegł z Zakładu kary dla mężczyzn więzień Józef Babczak.

Zbieg jest średniego wzrostu, ciemny blondyn, o piwnych oczach.

△ **Napad.** Na podmajstrzego murarskiego, 28 letniego Włodzimierza Łopatyńskiego napadli ubiegłej nocy jacyś ludzie i zadali mu nożami dwie rany w głowę i ciężką ranę w plecy. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło go w stanie groźnym do szpitala powszechnego.

△ **Ucieczka defraudanta.** Z Leoben nadeszła wczoraj do tutejszej policyi wiadomość, że zbiegł ztamtąd poczmistrz Leon Wimmer, sprzeniewierzywszy 52.000 kor.

Wimmer liczy 35 lat, jest niskiego wzrostu, szczupłej budowy ciała, szatyn, nieco zezujący.

△ **Małoletni zbieg.** Z domu rodziców, zamieszkałych w Kozielnikach, zbiegł onegdaj 15 letni Stefan Sosnowski.

Chłopiec jest blondyn, niskiego wzrostu.

△ **Błąkającą się** wczoraj w ulicy 29 Listopada dziewczynkę, ubraną w czerwoną sukienkę w czarne paski, oddała policya w opiekę komisaryatowi II. dzielnicy.

△ **Kronika policyjna.** Agnieszka Janowska, wdowa, zwróciła się do tutejszej policyi z prośbą o wyśledzenie miejsca pobytu Anieli Korytko, która oddawszy jej na wychowanie przed trzema miesiącami swego syna Władysława, znikła ze Lwowa bez śladu.

Policya aresztowała wczoraj niebezpiecznego złodzieja Eugeniusza Kerasa, poszukiwanego od dłuższego czasu za popełnienie szeregu kradzieży.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, ks. Wojciech Rutkowski, wicedziekan w Rzezawie, w 61 r. życia.

W Krzeszowicach, Ksawery Walczak, b. artysta dramatyczny, potem sufler teatru krakowskiego, w 50 r. życia.

W Samhorodku, Józef Chorąży, artysta dramatyczny, w 44 r. życia.

— **Wypadek samochodowy.** *Dziennik Polski* donosi: Onegdaj wracali do Lwowa z posiadłości swej Wierzbiany samochodem p. Zacharyewicza, państwo Maksymilianowie Liptayowie z dziećmi. W automobilu znajdowali się nadto: znana śpiewaczka pani Korolewicz-Waydowa, oraz p. Lenczewski. Koło miejscowości Szkła szofer skręcił samochód tak nieostrożnie, iż ten wpadł do rowu i wprost przykrył jadących. Z powodu wypadku doznał dr. Liptay złamania obojczyka i poparzenia twarzy, pani Waydowa odniosła lekką ranę w twarz i głowę, a p. Lenczewski poparzenie twarzy i zranienie. Pani Liptayowa i jej dzieci wyszły z wypadku bez szwanku.

Natychmiast wezwano ze Lwowa telefonicznie pogotowie ratunkowe, które przybyło na miejsce samochodem. Po udzieleniu zranionym pierwszej pomocy przewiozło pogotowie do Lwowa dra Liptaya, panią Waydową i p. Lenczewskiego. Pani Liptayowa wróciła z dziećmi do Wierzbian.

— **Restauracya Jasnej Góry.** *Dziennik częstochowski* donosi że wewnętrzne odnawianie wielkiego kościoła na Jasnej Górze, oraz bogatych fresków i malowideł, zdobiących ściany wielkiego kościoła i kaplic przybocznych, oddane jest pod osobisty kierunek artysty-malarza krakowskiego, Makarewicza, który zamieszkał w Częstochowie od kilku tygodni.

— **Echa zamachu na prochownię.** Przed kilku tygodniami — jak donosiliśmy — stwierdzono zamiar wysadzenia prochowni w Zemuniu w powietrze. Obecnie donoszą z Zemunia, że onegdaj w nocy dwie kobiety zbliżyły się do prochowni, a kiedy żołnierz, stojący na warcie, zawołał na nie, strzeliły kilkakrotnie z rewolweru i uciekły.

W nocy w szynku powstała bójka: w której brały udział dwie kobiety. Aresztowano je i pokazało się, że są to przebrani mężczyźni. Policya przypuszcza, że schwytała właśnie sprawców nieudałego zamachu.

— **Katastrofy kolejowe.** Na stacyi Darda — jak donoszą z Budapesztu — zderzył się wczoraj pociąg osobowy z pociągiem towarowym. Pięciu podróżnych i cztery osoby z personalu kolejowego odniosło lekkie rany.

Z Corning (stan Nowy Jork) telegrafują: Pociąg pospieszny zderzył się tu z pociągiem osobowym. Dwa wagony pociągu osobowego zostały zdruzgotane. Większa część podróżnych poniosła śmierć. Z pod gruzów pociągu wydobyto dotychczas 34 zwłok, przeważnie dzieci i przeszło 50 osób raunych. Pod szczątkami zdruzgotanych wagonów znajdują się jeszeze zabici i ranni.

— **Orkan.** Z Lippik donoszą do pism budapeszteńskich, że wczoraj tam i w okolicy szalał straszny orkan. Wiele wsi zostało zniszczonych, a drzewa powyrywane z korzeniami. Z ludzi nikt nie poniósł szwanku.

Kronika prowincyonalna.

§ Krajowa szkoła garncarsko-kaflarska w Kołomyi. Rok szkolny w krajowej szkole garncarsko-kaflarskiej w Kołomyi rozpocznie się dnia 1 września b. r. Warunki przyjęcia do tej szkoły są następujące: 1. ukończony 13 rok życia i fizyczne uzdolnienie do zawodu rękodzielniczego; 2. ukończona szkoła ludowa z dobrym postępem. Podania, zaopatrzone w metrykę i ostatnie świadectwo szkolne, należy adresować: „Do dyrekcyi krajowej szkoły garncarsko-kaflarskiej w Kołomyi“. Ubodzy uczniowie zamiejscowi za niewielką opłatą otrzymują całe utrzymanie w Bursie. Uczniowie umieszczeni w Bursie winni posiadać własną pościel. Wydziały powiatowe, gminy i inne instytucye publiczne za utrzymanie swych stypendystów w Bursie opłacają po sto (100 kor.) rocznie.

§ Egzamin dojrzałości w gimnazyum im. Franciszka Józefa w Tarnopolu odbył się w dniach 14 — 20 czerwca pod przewodnictwem delegata Rady szk. kraj. dr. Mikołaja Sabata. — Świadectwo dojrzałości otrzymali: Antkiw Eustachy, Baj Aleksander, Bałeszta Jan, Wacek Piotr, Herasimowicz Leon, Zawidowski Dymitr, Zymak Paweł, Kuź Grzegorz, Łosznij Andrzej, Małys Jarema, Melnyk Michał, Rajch Józef, Stanimir Józef, Taraszczuk Jan (z odzn.), Fostakowski Bogdan, Sendecka Irena, Bajrak Paweł, Bogdanowicz Michał, Buczyński Józef, Witoszyński Józef, Hryńkiewicz Józef, Gregoraszczuk Spirydon, Diduch Paweł, Dobromil Michał, Dudyk Włodzimierz, Kmetyk Józef, Mełeszkiewicz Zenon, Nazarewicz Mikołaj, Ohar Jan, Sikora Bazyli, Stefanyszyn Emil, Steć Stefan, Fałendysz Józef (z odzn.), Fedorowicz Leon, Fil Andrzej (z odzn.), Chomiw Bazyli, Czumak Hilary, Hucajluk Bazyli (z odzn). Na pół roku reprobowano 3 uczniów publicznych.

Kronika zagraniczna.

* Straszny dramat rodzinny. Na przedmieściu Berlina, Steglitz, Marya Friedrich utopiła wczoraj w wannie pięcioro dzieci. Po tym czynie usiłowała popełnić samobójstwo, lecz jej przeszkodzono. Powodem rozpaczliwego czynu była bojaźń przed mężem, który ustawicznie znęcał się nad nią w straszny sposób.

* Nieudały zamach na pociąg. W Kalkucie odkryto onegdaj zamach na pociąg, którym jechał gubernator Bengali, mianowicie usiłowano pociąg ten wykoleić pod stacyą Darjiling. Policya twierdzi, że zamach ten uplanowało pięciu ludzi.

Notatki literacko-artystyczne.

Ku czci Krasińskiego. Odezwa Rady szkolnej krajowej odniosła i tym razem pożądany skutek. Sprawozdania roczne naszych szkół średnich przyniosły długi szereg zajmujących, pracowicie bardzo przestudyowanych szkiców literackich i rozpraw o Zygmuncie Krasińskim, popularyzując jednego z tej trójcy najgenialniejszych naszych poetów wśród szkolnej młodzieży.

W Sprawozdaniu rocznem dyrekcyi gimnazyum pierwszego z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie znalazło się niezwykle ciekawe, a dla młodych czytelników tak ponętne studyum analityczne p. t. „Patryotyzm Krasińskiego w dobie młodzieńczej“, pióra prof. Zygmunta Gerstmanna; w Sprawozdaniu natomiast dyrekcyi wyższej szkoły realnej w Tarnowie ogłosił prof. K. Ciołkosz równie interesującą rozprawkę: „Topografia Rzymu w *Irydionie* Zygmunta Krasińskiego“.

O innych pracach z tego zakresu poinformujemy naszych czytelników niebawem.

»Wisły« krakowskiej zeszyt 13 przynosi prace literackie Prokescha, Łuskiny, Bartoszewicza, Carmen Sylwy, Smolarskiego i kolorowe reprodukcye z obrazów Żmurki, Malczewskiego, Gierymskiego i Kossaka. Zeszyt zamyka bogata kronika artystyczna i stały „dział lwowski“.

III. Polski Kongres przeciwalkoholowy.

Lwów, 5 lipca.

Dziś rozpoczęły się w mieście naszem obrady III. Polskiego Kongresu abstynentów, które potrwają do 7 lipca. W Zjeździe biorą udział reprezentanci wszystkich dzielnic Polski.

Wczoraj po południu w przeddzień Kongresu odbyło się w Seminaryum duchownem łacińskiem walne zebranie Związku księży abstynentów, w którem wzięło udział duchowieństwo z całej Galicyi i Bukowiny.

Zebranie zagaił prezes Związku ks. Janiszewski z Hlibokiej, poczem na jego wniosek wybrano przewodniczącym zebrania ks. dr. Jana Ciemniewskiego. Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania z działalności Związku, z którego wynika, że wszystkie Koła rozwijają się świetnie, poczęła się obszerna dyskusya nad sposobem walki z alkoholizmem, przyczem poddano ostrej krytyce ustawy szynkarskie. Wkońcu dokonano wyborów. Prezesem Związku wybrano ponownie ks. Janiszewskiego, zastępcą ks. dr. Ciemniewskiego, sekretarzem ks. Hałuniewskiego, zastępcą sł. teologii Hedrzaka, a skarbnikiem sł. teologii Perenca.

Na tem zamknięto obrady.

Wczoraj o godzinie 8 wieczorem odbyło się w lokalu „Wyzwolenia“ uroczyste jubileuszowe zebranie członków i powitanie gości. W zebraniu wzięło udział przeszło sto osób, a między innymi protektorowie kongresu: rektor dr. Finkel i prezydent Neumann, z gości zaś byli obecni: dr. Gantkowski, prezes „Wyzwolenia“ w Poznaniu, ks. Niesiołowski, prezes Związku księży abstynentów z Pleszewa, ks. Mrugas i ks. Schram z Poznania, a dalej liczne grono pań i gości ze Lwowa.

Gości przywitał w serdecznych słowach prezes „Wyzwolenia“ p. Gedroyć, poczem odbyło się skromne przyjęcie przy produkcyach muzykalno-wokalnych członków „Wyzwolenia“.

Dziś o godzinie 9 rano odbyło się uroczyste nabożeństwo w katedrze obrządku łacińskiego.

O godzinie 10 zebrali się uczestnicy w sali ratuszowej. Zebranie zaszczycili swoją obecnością: ks. Biskup Bandurski, zastępca Marszałka krajowego w Wydziale krajowym dr. Pilat, rektorzy Uniwersytetu prof. dr.: Finkel i Beck, prezydent miasta p. Neumann, dyrektor kolei państwowych Rybicki, prezes Kółek rolniczych p. Artur Zaremba Cielecki, inspektor sanitarny dr. Lachowicz, inspektor szkolny Bruchnalski i inni.

Zebranie zagaił p. Gedroyć, który przypomniawszy I. Zjazd abstynencki w r. 1904 i małe jeszcze zainteresowanie, podniósł ciągły postęp w rozwoju myśli abstynenckiej, która dziś już, śmiało to można powiedzieć, coraz jest bliższa zwycięstwa.

Następnie mowca omówił postulaty ruchu abstynenckiego i podziękował Radzie miejskiej za ułatwienie dojścia do skutku obecnego III. kongresu. Powitawszy wkońcu gości i uczestników, mowca ogłosił kongres za otwarty.

Po nim zabrał głos prezydent miasta p. Neumann, witając zjazd imieniem miasta.

Następnie jako protektor kongresu przemówił rektor Uniwersytetu, dr. Finkel, w następujące mniej więcej słowa:

„Komitet wykonawczy kongresu przeciwalkoholowego powołał mnie na swego protektora, oczywiście nie jako jednostkę, która do tego zaszczytu nie posiada żadnego prawa, lecz jako czasowego kierownika najwyższej naszej instytucyi naukowej. Z wdzięcznością i chlubą podjąłem się tego protektorstwa, ponieważ — zdaniem mojem — Uniwersytety powinny, obok badań naukowych i zdobyczy w zakresie wiedzy, które są najprzedniejszem ich zadaniem, otaczać troską zdrowie swojego społeczeństwa, pracować nad odrodzeniem narodu, popierać wszystkie szlachetne ku temu celowi dążenia. Za takie zaś dążenie uważam walkę z alkoholizmem.

Byłoby zbytecznem mówić w tem gronie, liczącem tylu niestrudzonych i zasłużonych bojowników walki wydanej truciźnie, sączącej jad w organizm społeczny, o spustoszeniach i szkodach, które przynosi. Są to rzeczy dzisiaj powszechnie już znane, stwierdzone przez naukę i doświadczenie. Wyręczy mnie w tem niewątpliwie reprezentant Senatu akademickiego szanowny kolega Popielski. Ale abstynencya to nietylko ochrona od nałogowych nawyknień, od zgubnych ich następstw, to zwycięstwo nad sobą samym, o którem powiada Frycz Modrzewski, że jest „niejakie męstwo, które czem się więcej wyciągnie, tem mniej człowieka pod niecnoty podda“. To hartowanie woli, urabianie mocnych charakterów, to kapitalny postulat postępu moralnego, pierwszorzędna kwestya uzdrowienia jednostkowego i zbiorowego, podniesienie i uduchowienie życia. Idziecie naprzód „pod sztandarem Ducha“, jak głosi wzniosły wasz hymn, pragniecie

dać narodowi dusze zdrowe i świeże, trzeźwe i czyste, zdolne do przyjęcia i krzewienia wielkich ideałów. W tych usiłowaniach powinniście znaleźć pomoc u wszystkich, którym drogą jest przyszłość Ojczyzny! Powiedziano na wczorajszem pięknem zebraniu, że z tych zjazdów powraca się pokrzepionym na duchu, skorszym do dalszej pracy, a powiedziano trafnie, że każde apostolstwo pleni się nietylko słowem, lecz również w serdecznym uścisku dłoni, w zaspoleniu i zestrojeniu umysłów i serc na jedną górną nutę. która brzmieć będzie długo w duszy. Więc szczerem i gorącem życzeniem, aby i ten trzeci kongres antialkoholowy przyniósł, obok obfitego rezultatu naukowego, prócz znalezienia i obmyślenia nowych, coraz skuteczniejszych środków, zwalczania choroby społecznej i szerzenia zasad prawdziwego Wyzwolenia, aby przyniósł ten Zjazd również skrzepienie szanownych uczestników i pobudził ich do tem energiczniejszej akcyi. Takiem życzeniem kończę moje przemówienie".

Z kolei witali Kongres: Ks. Biskup dr. Bandurski, inspektor sanitarny dr. Lachowicz imieniem JE. P. Namiestnika i Namiestnictwa, dr. Piłat im. Wydziału krajowego. inspektor szkolny Bruchnalski im. Rady szkolnej krajowej, radca Bieńczewski im. sądu krajowego wyższego.

Nadto przemawiali delegaci: Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. dr. Piltz, Uniwersytetu lwowskiego prof. dr. Popielski, lwowskiej Izby lekarskiej dr. Festenburg, Tow. nauczycieli szkół wyższych dr. Piasecki, Kółek rolniczych p. Zaremba-Cielecki, T. S. L. dr. Piepes-Poratyński, Sokoła i Tow. hygienicznego lwowskiego dr. Panek, Tow. oświaty ludowej ks. Kaliciński, „Związku rodzicielskiego" prezydent Dylewski, dyecezyi przemyskiej i JE. ks. Biskupa Pelczara ks. Kotula, Słoweńców ks. dr. Lenard z Lublany, Tow. „Widorożenie" p. Harasiewicz (po rusku), delegatka górników polskich we Francyi p. Szmidówna z Paryża, robotników westfalskich górnik Kaczor, del. polskich polskich abstynentów na Litwie, del. abstynentów z Królestwa Polskiego, dalej delegaci: polskiego Tow. wstrzemięźliwości z Wielkopolski dr. Gantkowski, delegatka kobiet poznańskich włościanka Urbankówna, Tow. „Ochrona młodzieży" radn. B, Lewicki, młodzieży abstynenckiej w Krakowie ks. Szuman, katolickiej młodzieży rękodzielniczej abstynenckiej p. Drzewicka, „Skautów" p. Małkowski, organizacyi abstynenckiej w Galicyi p. Strumiłło i Sokoła w Rawie.

Następnie wybrano prezydyum, w skład którego weszli: prof. Popielski (Lwów), prof. Piltz (Kraków), ks. dr. Niesiołowski (Pleszew), dr. Gantkowski (Poznań), dr. Skalski (Łódź) i poseł dr. Wł. Żukowski (Petersburg).

Na sekretarzy powołano pp. Sierakowskiego i Strumiłłę,

Ostatnim punktem przedpołudniowych obrad był wykład ks. K. Niesiołowskiego z Pleszewa p. t. „Obecny stan walki z alkoholizmem zagranicą i w Polsce". — Prelegent zaznaczył, że nowoczesny ruch przeciwalkoholowy dał nam zrozumienie kwestyi alkoholizmu jako sprawy społecznej pierwszorzędnego znaczenia.

Inicyatywę do tego ruchu dały Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Owocami pracy półwiekowej na tem polu są w Ameryce: zmiana zwyczajów towarzyskich, prawa prohibicyjne, oraz t. z. local-option i t. p. Za przykładem Ameryki poszła Anglia. Właściwością tego kraju są potężne organizacye abstynenckie młodzieży i dzieci (Bandsof hope union).

Najwięcej dodatnią była dotychczas działalność przeciwalkoholowa w krajach skandynawskich i Finlandyi. (System gotenburski, local option, liczne organizacye abstynenckie).

W ostatniem dwudziestoleciu Niemcy zaczynają wybitną odgrywać rolę na polu walki z alkoholizmem. (Badania naukowe, ruch wydawniczy, rozwój organizacyj abstynenckich). W krajach romańskich niewiele dotąd zdziałano. O narodach słowiańskich trzeba niestety po części to samo powiedzieć.

Rossya ma swój monopol i kuratorye trzeźwości, lecz jedno i drugie niewiele się przyczynia do zmniejszenia pijaństwa. W ostatnich jednakże latach zabrano się i w Rossyi do tworzenia organizacyj przeciwalkoholowych w nowoczesnym duchu.

Z pośród innych narodów słowiańskich warto wyszczególnić działalność antialkoholową Czechów i Słoweńców.

Polska nie dorównuje wprawdzie państwom zachodnim, pod względem zwalczania alkoholizmu, lecz w rzeszy ludów słowiańskich kroczymy na czele.

W Galicyi rozwija się pomyślnie „Wyzwolenie" (dawniejsza „Eleuterya"). Z innych mniejszych organizacyj dosyć znaczny wpływ wywiera Tow. poczwórnej wstrzemięźliwości „Eleusis", oraz Związek księży abstynentów.

W Prusach istnieją dwie organizacye abstynenckie, wzajemnie się uzupełniające: Wyzwolenie i Związek księży abstynentów. „Jutrzenka", Tow. umiarkowanej wstrzemięźliwości istnieje wprawdzie już od roku 1890, lecz nie rozwija szerszej działalności. W Królestwie Polskiem pracuje w nader trudnych warunkach Przyszłość, Tow. abstynenckie, oraz wydział przeciwalkoholowy Tow. hygienicznego.

Na Litwie istnieje ruch przeciwalkoholowy specyficznie litewski, który w swej organizacyi „Blaivybes" pomyślne osiągnął wyniki. Na wychodźtwie, zwłaszcza w Westfalii i Ameryce Północnej, rozwija się ruch antialkoholowy pomyślnie.

Nasze zadanie najbliższe na przyszłość jest: pracować gorliwie w kierunku organizacyjno-oświatowym. W miarę rozwoju naszych organizacyj przeciwkoalkoholowych wyłaniać się będą coraz nowe zadania, które rozwiązywać będziemy bądź to przez prawodawstwo, bądź też na drodze ewolucyi socyalnej, aż do ostatecznego załatwienia kwestyi alkoholizmu.

Odczyt nagrodzono oklaskami, poczem uczestnicy kongresu fotografowali się na dziedzińcu ratusza.

Po południu otwarcie wystawy antialkoholowej w Pałacu sztuki na placu powystawowym i dalszy ciąg wykładów.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Z galic. Banku hipotecznego. Z dniem 30 czerwca br. wynosił stan 4% listów hipotecznych kor. 84,387.000·—, 4½% listów hipotecznych kor. 124,376.200·—, 5% premiowanych listów hipotecznych kor. 780.800, łącznie kor. 209,544.000·—, stan zaś asygnacyj kasowych kor. 989.900·—.

Tow. akcyjne austro-węgierskie produktów olejów mineralnych w Wiedniu udzieliło z czystego zysku w kwocie 193.000 kor. 6¼ procentową dywidendę.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przybył wczoraj do Ischlu, witany entuzyastycznie przez publiczność. Miasto udekorowano odświętnie.

= *Wiener Ztg.* ogłasza Najw. sankcyę prowizoryum budżetowego.

* Dnia 3 b. m. odbyła się w Ministerstwie robót publicznych za staraniem P. Ministra Długosza konferencya międzyministeryalna w sprawie budowy dróg konkurencyjnych w Galicyi.

W obradach brali udział: reprezentanci Ministerstwa skarbu: szef sekcyi Engel i radca ministeryalny Jambour; reprezentanci Ministerstwa robót publicznych: radca ministeryalny Franz, radca budownictwa Malisz i sekretarz ministeryalny dr. Zaleski; reprezentant Ministerstwa galicyjskiego koncypista ministeryalny dr. Kozubski, reprezentanci Ministerstwa wojny; reprezentant galicyjskiego Wydziału krajowego dr. Dąmbski i reprezentant Namiestnictwa galicyjskiego radca Dworu Ustyanowski.

Komisya uchwaliła w ciągu lat 18, począwszy od r. 1912 wybudować 30 dróg o łącznej długości 11.000 klm. Do kosztów tej budowy w kwocie około 18 milionów koron, Rząd przyczyni się subwencyą w kwocie 8 milionów koron. Rozpoczęcie budowy siedmiu dróg, objętych tym programem, nastąpi w jesieni b. r. Doprowadzenie do skutku tej od wielu lat ciągnącej się akcyi przypisać należy interwencyi P. Ministra Długosza i życzliwości P. Ministra Zaleskiego.

Do uchwalonego programu wchodzi budowa następujących dróg: Lubaczów-Krakowiec, Hermanowice-Sambor, Dąbrowa-Dębica, Przecław-Kolbuszowa, Juraszowa-Rajcza, Ropczyce-Wielopole-Wiśniowa, Jarosław-Nienadowa, Zbaraż-Podwołoczyska, Lwów-Brody, Brzozów-Haczów, Biecz-Golanka-Gromnik.

= Ambasador francuski przy dworze niemieckim, Cambon, bawił dwa dni w Kissingen i konferował z bawiącym tam na kuracyi sekretarzem stanu urzędu spraw zagranicznych, Kiderlen-Waechterem.

= Szambelan Nelidow mianowany posłem rossyjskim przy Watykanie.

= Z Durazzo donoszą, że szef drużyny albańskiej, Poptani uprowadził pewnego kasyera rządowego.

= Policya w biurze dziennika nacyonalistycznego w Kairze odkryła dowody, stwierdzające istnienie spisku przeciw lordowi Kitchenerowi i prezesowi gabinetu. Cztery osoby aresztowano.

= Z Waszyngtonu donoszą: Z powodu sensacyjnych oskarżeń Andrewsa, członek kongresu Cox zgłosił w Izbie reprezentantów wniosek, aby wytoczono surowe śledztwo w sprawie gospodarki w urzędzie skarbu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 5 lipca. W Izbie posłów na początku dzisiejszego posiedzenia p. Reger złożył następujące oświadczenie: Na końcu wczorajszego posiedzenia, wśród wzburzenia i zdenerwowania, jakie zazwyczaj w tym czasie panuje, wymknęło mi się słowo nieparlamentarne. Niewzywany przez nikogo oświadczam ubolewanie z tego powodu i zaznaczam, że nie było moim zamiarem obrazić przez to narodu ruskiego. Słowom mym podsuwa się znaczenie, z którem nie mogę się zgodzić. Wyrazu tego, który u nas ogólnie jest używany w żargonie politycznym, mogłem użyć tylko w tem jedynie znaczeniu.

Prezydent oświadczył, że wczoraj Wiceprezydent dopiero później dowiedział się o użyciu tego słowa i nie mógł przeciw niemu wystąpić. Prezydent wyraża zadowolenie z powodu, że sprawę w tej formie załagodzono.

Izba przystąpiła do porządku dziennego. Sprawozdawca p. Steinwender wygłosił w imieniu komisyi budżetowej referat o projekcie ustawy w sprawie sprzedaży objektów nieruchomej własności Państwa.

Po przyjęciu przedłożenia w sprawie sprzedaży nieruchomości państwowych na wniosek p. Stapińskiego Izba 171 głosami przeciw 97 uchwaliła, że ustawa o chorobach zakaźnych, która wedle wczorajszej uchwały miała stanąć na drugiem punkcie porządku dziennego, ma przyjść pod obrady po załatwieniu spraw zapomogowych.

Przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem komisyi kolejowej o sanacyi ruchu towarowego.

Wiedeń, 5 lipca. Po przyjęciu sprawozdania komisyi kolejowej przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem komisyi legitymacyjnej i uznano szereg wyborów za ważne.

Wiedeń, 5 lipca. W komisyi gospodarczej po referacie sprawozdawcy subkomitetu ks. Schöpfera (chrz. społ.) postanowiono wezwać Rząd, by w r. 1913 przedłożył ogólną ustawę górniczą. Wszystkie rezolucye, odnoszące się do tej przyszłej ustawy, będą odstąpione Rządowi.

W komisyi podatkowej obradowano nad rezolucyami w sprawie ustawy automobilowej. Sprawozdawcą dla Izby wybrano p. Tonellego (włosk. lud.).

W komisyi wodnej załagodzono wczorajsze zajście w ten sposób, że przewodniczący Udrzal i p. Korošec złożyli odpowiednie oświadczenia. Następnie obradowano dalej nad nowelą kanałową. Przemawiał między innymi p. Zieleniewski. Następne posiedzenie komisyi ma się odbyć na tydzień przed rozpoczęciem się sesyi jesiennej Rady państwa.

Wiedeń, 5 lipca. Najj. Pan nadał sekretarzowi ministeryalnemu w Ministerstwie robót publicznych, Henrykowi Ettmayerowi, tytuł i charakter radcy sekcyjnego.

Wiedeń, 5 lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister skarbu zamianował w etacie technicznej kontroli skarbowej kontrolora, Adama Lukasa, starszym kontrolorem w okręgu krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Wiedeń, 5 lipca. Wczoraj P. Ministrowi handlu wręczono podpisany prawie przez wszystkich przewodniczących klubów i Prezydenta Izby Sylwestra memoryał, zwrócony przeciw zamierzonemu podwyższeniu cen abonamentu za telefon.

Wiedeń, 5 lipca. Kantor giełdowy pod firmą Geles i Spółka ogłosił upadłość.

Zjazd w Porcie Bałtyckim.

Port Bałtycki, 5 lipca. Wczoraj o godzinie 3 po południu niemiecki kanclerz przybył na pokład okrętu „Gwiazda polarna" i konferował tam przez półtora godziny z prezydentem ministrów Kokowcewem, oraz z ministrem spraw zagranicznych Sazonowem. O godz. 4 minut 30 car zabrał cesarza niemieckiego i ks. Adalberta z pokładu yachtu „Hohenzollern", w celu obejrzenia okrętu liniowego „Imperator Paweł I.". Po szczegółowem obejrzeniu, car odprowadził cesarza napowrót na pokład „Hohenzollerna".

O godzinie 6 premier Kokowcew i minister Sazonow rewizytowali kanclerza na okręcie „Hohenzollern".

O godzinie 8 wieczorem na yachcie „Standard" odbył się obiad. Toastów nie wygłoszono.

Car ofiarował kanclerzowi Rzeszy swoje popiersie, a szeregowi osób ze świty niemieckiego cesarza odznaczenia i ordery.

Poznań, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. Za rzekome przestępstwo prasowe sąd bochumski skazał p. Jana Brejskiego, wydawcę *Wiarusa Polskiego*, na 200 mk. kary lub 20 dni więzienia.

Opole, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. Przewodniczący komitetu wyborczego na okręg opolski otrzymał od posła ks. Kapitzy pismo z doniesieniem, że złożył mandat do Sejmu pruskiego.

Warszawa, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. Wpłynęła do Izby sądowej skarga kasacyjna adwokata Bobriszczewa-Puszkina, założona imieniem Bobdana hr. Ronikera przeciw wyrokowi Izby sądowej. Sprawa ta będzie rozpatrywana w jesieni.

Łódź, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. Onegdaj wieczorem wybuchł pożar w fabryce Landaua i Wolfa. Szkoda wynosi około 50.000 rubli.

Kowno, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. W tych dniach w Kiejdanach odbyło się rossyjskie zebranie przedwyborcze. Uznano za konieczne utworzenie osobnego funduszu na sprowadzenie do Litwy kolonistów rossyjskich z Rossyi.

Mińsk, 5 lipca. *(Tel. pryw.)*. W więzieniu ihumeńskiem osadzono 12 włościan z wioski Nowosiółki, oskarżonych o bunt agrarny w dobrach księcia Radziwiłła. Mieszkańcy tej wsi posiadają serwitut w lasach Radziwiłłowskich. Pewnej nocy wprowadzili do lasów swe konie. Rano konie strażnicy zapędzili do dworu. Włościanie rano przybyli do dworu z prośbą o oddanie im koni, lecz spotkali strażników, których obili kijami. Chłopi wpadli w wściekłość, gdy jeden ze strażników wystrzałem z karabinu zranił dwóch chłopów. Następnie chłopi uwolnili konie i wrócili do domu. Dwunastu chłopów policya uwięziła.

Hawr, 5 lipca. Strajkujący zaatakowali wczoraj wieczorem dwie ekspozytury policyi, wybili kamieniami szyby i zranili kilku policyantów. Żandarmerya rozproszyła demonstrantów.

Marsylia, 5 lipca. Z powodu, że tylko dwa Towarzystwa zgodziły się na żądania maszynistów, postanowiono natychmiast rozpocząć strajk.

Tebris, 5 lipca. *(Pet. Ag.)*. Według nadeszłych tu wiadomości odbyło się w pobliżu Serad starcie szachsewenów z wojskiem rządowem. Z wojska rządowego 6 poległo, 4 zostało zranionych.

Hongkong, 5 lipca. Gdy gubernator z żoną i rodziną powracał z inspekcyi wojsk, jakiś Chińczyk strzelił do niego. Nikt nie poniósł szwanku, kula utkwiła w powozie. Chińczyka aresztowano. Oświadczył, że chciał zabić gubernatora, aby dać wyraz swej nienawiści do Anglików.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5go lipca 1912. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 645·75, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 840·50, Akcye Anglobanku 331·—, Akcye Unionbanku 614·—, Akcye Länderbanku 529·—, Akcye Bankvereinu 529·—, Akcye Bodencredit 1284·—. Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 680·—, Akcye kolei państwowych 717·50, Akcye kolei Południowej 95·—, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4970·—. Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 989·—, Akcye Rima Muranyi 766·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3163·—, Akcye Fabryki broni 1102·—, Akcye Tureckie tytoniowe 343·25, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 747·—. Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—. Renta majowa 88·45, Austryacka Renta koronowa 88·50. Węgierska Renta koronowa 88·45, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 87·50, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·20, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·50, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 89·50, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98·25, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·40, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 87·80, 4-prc. pożyczka m. Lwowa 91·25, Losy tureckie 239·75, Marki 117·82, Rubel 254·—, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 104·75, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—. Skoda 764·75. Pożyczka miasta Krakowa 1902 86·75. Galicyjski Bank ziemski 99·25.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 5 lipca 1912.

HOTEL GEORGE'A. Pp.: J. Orłowski z Rossyi, F. Sozański z Kornalowic.

HOTEL IMPERIAL. Pp.: Ks. S. Jabłonowski z Bursztyna, A Gorayski z Moderówki.

HOTEL AUSTRIA, A. hr. Rusocki z Lipicy dolnej.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 5 lipca 1912.

(kuponu bieżącego)

	płacą K	płacą h	żądają K	żądają h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	675	—	682	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	408	—	414	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	539	—	537	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	475	—	485	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	110	—	—	—
„ „ „ $4^1/_2$ pr. w. a. los w 50 l.	97	40	98	10
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	90	—	90	70
„ kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 51 l.	98	—	98	70
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	89	60	90	30
Banku gal. ziem. kr. $4^1/_2$% 60 l.	—	—	—	—
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4^1/_2$% 60 l.	98	—	98	70
Zemełny Bank hipoteczny Lwów	97	80	98	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	95	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w $41^1/_2$ lat	94	50	—	—
4 pr. los w 56 lat	87	60	88	30
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	50	98	20
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. $4^1/_2$pr. (3 em.)	98	—	98	70
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	87	50	88	20
Kol. lokalne dtto 4 pr.	87	—	87	70
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	88	30	89	—
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908	85	—	85	70
„ m. Lwowa 4 pr.	87	50	88	20
„ „ „ 4 konwen.	89	—	89	20
„ m. Krakowa	86	30	87	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	38	11	48
20 frankówka	19	18	19	32
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	253	30	254	50
100 marek niemieckich	117	70	118	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 lipca 1912.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	87·80	88·—
styczeń-lipiec	87·80	88·—
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	90·60	90·80
kwiecień-październik	90·70	90·90
Koronowa waluta.	płacą	żądają
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1555·—	1615·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	434·—	446·—
„ „ 1864 po 100 zł.	602·—	614·—
„ „ 1864 po 50 zł.	304·—	310·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	112·95	113·15
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	87·80	88·—
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	89·75	90·75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·75	108·75
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostemp. akcye)	432·—	435·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr.	107·75	108·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	88·75	89·75
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	89·10	90·10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	89·15	90·15
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	88·90	89·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	93·60	94·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	93·60	94·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	88·60	89·60
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	88·90	89·90
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	88.50	89 50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	110·50	111·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	108·20	108·40
„ „ w wal. kor. 4 pr.	87·65	87·85
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	282·—	294·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	412·—	424·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	206·—	212·—
Koronowa waluta.	płacą	żądają
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	88·—	88·40
Węgier za 100 zł. 4 pr.	87·35	88·35
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·—	101·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	90·—	91·—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	87·80	88·80
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·50	98·50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·20	88·50
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	115·—	121·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	239·—	242·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los $4^1/_2$ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	270·—	282·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	261·50	263·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·75	99·75
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. $4^1/_2$ pr.	97·50	98·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	90·25	91·25
Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·25	99·25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	87·50	88·50
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	94·50	95·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze	97·60	98·60
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne	98·25	99·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4^1/_2$ pr.	98·—	99·—
Banku kr. obl. kolej. żel. $57^1/_2$ l. 4 pr.	87 50	88 50
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	94·70	95·70
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	94·95	95·95
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	82·30	83·30
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	87·90	88·90
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	100·—	101·—
„ „ „ „ 1890 4 pr.	—·—	—·—
I. Losy (za sztukę)		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	26·—	30·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	484·—	496·—
Koronowa waluta.	płacą	żądają
Clary 40 zł. m. k.	165·—	175·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	65·25	71·25
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	52·—	58·—
„ „ węg. tow. 5 zł.	31·50	37·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	82·—	88·—
Salma 40 zł. m. k.	330·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	330·25	331·25
Peszt. Banku handl. 500 zł.	4000·—	4010·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	645·—	646·—
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	838·75	839·75
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	776·—	779·—
Gal. banku hip. 200 zł.	678·—	682·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	410·—	414·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	528·50	529 50
„ Austro-węg. 1400 kor.	2110·—	2120·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	611 50	612·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	270·—	271·—
Zivnosteńska banka 100 zł.	281·50	282 25
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bzk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	448·—	449·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	423·—	427·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	4960·—	4970·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	541·—	545·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	305·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1300·—	1320·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	760·—	762·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	752·—	756·50
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	989·75	990·75
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	3166·—	3176·—
Schodnicy 500 kor.	460·—	465·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	340·—	342·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	261·—	265·10
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 1 funt. szt. 3 pr.	$24·12^1/_2$	$24·16^1/_2$
Paryż za 100 franków	95·60	95·75
Petersburg za 100 rubli $4^1/_2$ pr.	254·—	254·75
Niemieckie banki	$117·82^1/_2$	$118·02^1/_2$
Włoskie banki	94·55	94·70
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·35	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·39	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·12	$19·15^1/_2$
20-markówka	23·56	23·80
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·85	118·05
Włoskie banknoty za 100 lir	94·70	94·90
Ruble	$2·53^1/_2$	$2·54^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Zl. 16.973/1912. VIII. (8276 3—3)

Offertausschreibung.

Bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau gelangt der Bau eines Bretterschopfens im veranschlagten Kostenbetrage von rund siebzehntausend (17.000) Kronen zur Vergebung.

Die Offerte haben sich auf sämtliche Arbeiten des Arbeitsausweises zu erstrecken.

Die Arbeiten sollen nach instanzenmässiger Genehmigung eines der Offerte sofort begonnen und derart gefördert werden, dass der Bau spätestens bis Ende Oktober 1912 vollständig fertiggestellt ist.

Als Vadium sind fünf (5) Prozent des vom Offerenten eingesetzten Offertbetrages zu berechnen, und soferne kein Garantiebrief beigebracht wird, bei einer k. k. Kassa zu erlegen.

Die erforderlichen Projektsbehelfe (Arbeitsausweis, allgemeine und spezielle Bedingnisse) sind bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau während der Amtsstunden erhältlich, woselbst auch nähere Auskünfte erteilt werden.

Die Offerte, in welchen die auf Grund der eingesetzten Preise und Beträge ermittelte Endsumme in Ziffern und Buchstaben auszudrücken ist, und denen die hinausgegebenen Arbeitsausweise datiert, entsprechend ausgefüllt und per Bogen mit 1 K. Stempel vergebührt beizulegen sind, haben insbesondere zu enthalten:

a) die genaue Adresse und Bezeichnung des Bewerbers,

b) die Erklärung, dass der Bewerber von den vorerwähnten Projektsbehelfen (allgemeine und spezielle Bedingnisse, sowie Arbeitsausweis) Kenntnis genommen hat und sie für das Vertragsverhältnis als bindend anerkennt, ferner, dass er die für die Bauarbeiten allenfalls massgebenden örtlichen Verhältnisse erhoben hat;

c) seitens gemeinschaftlich bietender Personen die Erklärung, dass sie sich für das Anbot solidarisch verbindlich machen und die Bezeichnung des für die Geschäftsabwicklung und zur Empfangnahme der Zahlung Bevollmächtigten;

d) die Erklärung, dass der Bewerber bis zum Termine der Zuschlagserteilung im Worte bleibt und dass er die Einhaltung der im § 862 a) b) G) B) bezw. im Art. 318 und 319 H) G) B) zur Annahme eines Versprechens festgesetzte Frist nicht beansprucht: e) die Erklärung, dass sich der Bewerber dem unter § 18 der allgemeinen Bedingnisse angeführten Gerichtsstande unterwirft; f) den Nachweis über den Erlag des Vadiums (Quittung) bezw. den Hinweis auf den dem Offerte beigeschlossenen Garantiebrief; g) nähere Angaben über die Zahl und die Bezeichnung der dem Offerte nebst dem Arbeitsausweise, den allgemeinen und speziellen Bedingnissen und den Vadialdokumente etwa sonst noch beigelegten Dokumente.

Die vorschriftsmässig gestempelten Offerte haben auf dem inneren, versiegelten Umschlage ausdrücklich als „Offert betreffend den Bau eines Bretterschuppens bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau“ (äusseres Kuvert mit der Adresse der k. k. Tabakfabrik in Krakau) bezeichnet zu sein, und sind bis spätestens 30 Juli 1912, 12 Uhr mittags bei dieser Tabakfabrik einzubringen oder derart abzusenden, dass sie längstens zu obbezeichnetem Zeitpunkte daselbst vorliegen.

An ein anderes Amt etwa gelangende Offerte können nicht berücksichtigt werden, und werden den Anbotstellern retourniert.

Die Eröffnung der Offerte findet am genannten Einreichungstage um 2 Uhr nachmittags in der Kanzlei der k. k. Tabakfabrik in Krakau statt.

Es steht den Anbotstellern, bezw. deren Bevollmächtigten frei, der Offertverhandlung beizuwohnen.

Von jenen Offerenten, welche für die k. k. Tabakregie noch keine grösseren Bauarbeiten ausgeführt haben, sind die Offerte mit einer Referenzenliste über ihre bisherige Tätigkeit im Baufache, insbesondere über die Ausführung von öffentlichen Bauten zu belegen.

Die Auswahl unter den Offerenten bleibt der k. k. Generaldirektion der Tabakregie vorbehalten, ebenso das Recht, die Offertverhandlung zu annullieren.

Die Anbotsteller werden seinerzeit von der Annahme oder Ablehnung ihrer Anbote schriftlich verständigt werden.

Bei Annahme der Offerte gilt das erlegte Vadium als Vertragskaution.

K. k. Generaldirektion der Tabakregie.

Wien, am 26 Juni 1912

Der k. Sektionschef und General-direktor.

(8277 2—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 8 lipca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: gramofon, aparat fotograficzny, łóżka, beczka koniaku, buciki, towary blaszane i żelazne i różne meble.

Wtorek 9 lipca 1912 od 10 do 12 godz.: przed południem: maszyny drukarskie, maszyna do pisania, klatka, dywany, obrazy i meble domowe.

Sroda 10 lipca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: świecznik, dywany, obrazy, maszyna do szycia i meble.

Czwartek 11 lipca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: fortepian, lampa, oraz różne meble domowe.

Piątek 12 lipca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: fortepian krótki, deski, dywany, maszyna do szycia, kasa i meble domowe.

Sobota 13 lipca 1912 od 4 do 8 godziny wieczorem: maszyna do szycia, urządzenie, ramy, lichtarze, maszyna do robienia tutek, dywany, kapy pluszowe, lampa oraz tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 2 lipca 1912

L. cz. E. V. 3297/12 (7) (8315 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Arnolda Segala w Drohobyczu celem zniesienia współwłasności realności obj. lwh. 45 ks. grt. gm. Drohobycz Zagrody miejskie, odbędzie się dnia 31 lipca 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 79 licytacya realności obj. lwh. 45 ks. gr. Drohobycz Zagrody miejskie o powierzchni 356 m kwadr.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 17.800 kor., zaś wartość dożywoci na realności tej ciążących 825 kor.

Najniższa cena wynosi 17.800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi 1780 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 29 czerwca 1912.

L. cz. E 4365/11 (8388)

Zobowiązany Jan Łuczko w Chorostkowie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Arona Blausteina, odbędzie się dnia 9 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 licytacya realności obj. lwh. 284 gm. Chorostków.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1900 kor.

Najniższa cena wynosi: 1266 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 33.

C k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 10 czerwca 1912.

L. cz. E. 597/11 (12) (8395)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Aleksandra Kobylańskiego, zastąpionego przez adw. dr. Borysiewicza w Potoku złotym, odbędzie się dnia 10 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacya połowy realności lwh. 43 i 44 oraz całych realności obj. lwh. 360, 463, 533 i 534 ks. gr. gm. Snowidów.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione a mianowicie a) 1/2 lwh. 43 na 50 kor., b) 1/2 lwh. 44 na 1125 kor., c) lwh. 360 na 300 kor., d) lwh. 463 na 200 kor., e) lwh. 533 na 600 kor., f) lwh. 534 na 320 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 40 kor., ad b) 750 kor., ad c) 250 kor., ad d) 150 ad e) 450 kor., ad f) 250 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Potok złoty, dnia 6 czerwca 1912.

L. cz. E. XI. 659/12 (6) (8375)

E d y k t.

Dnia 15 lipca 1912 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie sala Nr. 22 licytacya całej realności lwh. 1077 gm. Siemakowce ocenionej na 1369 kor. 33 hal.

Najniższa cena 913 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być zgłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające poza okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI

Kołomyja, 10 czerwca 1912.

L. cz. E 102/12 (11) (8394)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Irego Distenfelda jako prawonabywcy masy konkursowej firmy Marek Feuerstein, odbędzie się dnia 10 lipca 1912 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 licytacya realności obj. lwh. 460 ks. gr. gm. Potok złoty wraz z przynależnościami, składającemi się z 15 drzew owocowych, piwnicy i komórki.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1900 kor., przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 1400 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Potok złoty, dnia 6 czerwca 1912.

L. cz. E. 2201/12 (8392)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 lipca 1912 od godz. 8 przed południem i następnych dniach aż do zupełnego ukończenia sprzedaży odbędzie się sprzedaż urządzenia domowego or z większej ilości towarów z cukru i czekolady w drodze publicznej licytacyi w sklepie w rynku w Nadwórnie.

Przedmioty te można oglądać w dniu licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Nadwórna, dnia 10 czerwca 1912.

L. cz. E. I 645/12 (6) (8375)

E d y k t.

Dnia 17 lipca 1912 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie sala Nr. 22 licytacya realności lwh. 933 gm. Sopów ocenionej na 22 520 kor.

Najniższa cena 15 013 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być zgłoszony najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.

Kołomyja, dnia 24 maja 1912.

L. cz. E XIII. 3825/11 (18) (8381)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek adwokata dr. Władysława Chmielarczyka w Krakowie, odbędzie się dnia 25 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 49 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 214 ks. gr. gm. Zielonki.

Wartość szacunkowa 6907 kor. 48 hal.

Najniższa oferta 4605 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddz. XIII.

Kraków, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. E. 140/12 (5) (8386)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Czytelni im. Michała Kaczkowskiego w Pełtwi, działającej przez przewodniczącego Kieryła Majbę, odbędzie się dnia 30 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 4 licytacya połowy realności obj. lwh. 156 ks. gr. gm. kat. Rozworzany.

Nieruchomości, względnie jej połowa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 230 kor.

Najniższa cena wynosi 153 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Gliniany, dnia 17 czerwca 1912.

L. cz. E 273/11 (27) (8391 1—3)

E d y k t.

Dnia 24 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Monasterzyskach, odbędzie się licytacya:

a) całej realności lwh. 569 gm. Słobódka górna,

b) połowy realności lwh. 568 gm. Słobódka górna,

c) całej realności lwh, 741 gm. Słobódka górna.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione:

ad a) 3500 kor.,
ad b) 220 kor.,
ad c) 700 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 2333 kor. 32 hal.,
ad b) 146 kor. 66 hal.,
ad c) 466 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, dnia 2 czerwca 1912.

L. cz. E. 218/12 (8) (8393)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego stow. zarejestr. z ogr. poręką w Sokołówce, odbędzie się dnia 7 sierpnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Olesku, licytacya:

a) 3/7 i 3/6 z 1/7 części lwh. 181,

b) 3/6 części lwh. 180,

c) 3/7 z 4/8 i 3/6 z 1/7 z 4/8 części lwh. 21,

d) 3/7 z 4/8 i 3/6 z 1/7 z 4/8 części lwh. 338 kgr. gm. Zakomarze.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione:

ad a) na 945 kor. 50 hal,
ad b) z drzewostanem na 210 kor.,
ad c) na 155 kor.,
ad d) na 17 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 630 kor. 32 hal.,
ad b) 140 kor.,
ad c) 103 kor.,
ad d) 11 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Olesko, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. E. XIII. 1353/12 (3) (8382 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Andrzeja i Maryanny Strychalskich odbędzie się dnia 7 sierpnia 1912 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 49 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 548 ks. gr. gm. Mogiła parcela gruntowa.

Wartość szacunkowa 2706 kor.

Najniższa oferta 1804 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIII.

Kraków, dnia 6 czerwca 1912.

L. cz. E. 444/12 (1) (8399)

Edykt licytacyjny.

Dnia 7 sierpnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya realności lwh. 1401 ks. gr. gm. Sobów składającej się z pgr. i bud. i stojących na tychże domu, wozowni stajni, stodoły i spichlerza.

Nieruchomość tą oceniono na 3450 koron.

Najniższa cena wynosi 2300 kor.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 20 czerwca 1912.

L. cz. E. 1276/11 (10) (8385)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Markusa Joela Peczenika, odbędzie się dnia 18 lipca 1912 o godzinie 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya:

1. całej realności lwh. 189,
2. połowy realności lwh. 190,
3. całej realności lwh. 642 gm. Konkolniki.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione:

ad 1. 450 kor.,
ad 2. 75 kor.,
ad 3. 675 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. 300 kor.,
ad 2. 50 kor.,
ad 3. 450 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bołszowce, dnia 23 maja 1912.

L. cz. E. IX 1796/11 (50) (8383)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku kredytowego w Przemyślu, zastąpionego przez adw. dr. Herziga w Przemyślu, odbędzie się dnia 8 sierpnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya realności lwh. 2549 ks. gr. gm. kat. Przemyśl składającej się z placu budowlanego z kamienicą wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 27.980 kor. 76 hal., przynależności zaś na 292 kor.

Najniższa cena wynosi 14.136 kor. 38 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Przemyśl, dnia 14 czerwca 1912.

L. cz. E. 898/02 (8419)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 w Chodorowie, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 594 ks. gr. gm. Chodorów wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1455 kor.

Najniższa cena wynosi 727 kor. 50 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Chodorów, dnia 15 czerwca 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 611 (8105 3—3)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy roszczą sobie jakiekolwiek pretensye po myśli § 25 ust. not. do kaucyi notaryalnej p. Jana Kantego Krupińskiego z powodu jego urzędowania jako

zastępcy c. k. notaryusza w Turce i jako c. k. notaryusza w Podbużu, w Bolechowie i Samborze, ażeby swoje roszczenia w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, w tutejszej c. k. Izbie notaryalnej zgłosili, ileże po upływie tego czasokresu bez względu na ich roszczenia nastąpi zwolnienie powyższej kaucyi z pod węzła kaucyjnego i zezwolenie na jej wydanie uprawnionemu.

C. k. Izba notaryalna.
Przemyśl, dnia 22 czerwca.

L. Prez. 2010 (18) P./12 (8012 3—3)

Ogłoszenie.

P. Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej zwyczajnej dnia 9 września 1912 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi posiedzeń Sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Sanoku c. k. Prezydenta tego sądu Stanisława Obertyńskiego przewodniczącym, a zastępcami jego radców wyższego sądu krajowego Joachima Tomaszewskiego, Józefa Paszkiewicza, Piotra Janickiego, Franciszka Ksawerego Brzozowskiego i radcę sądu krajowego Józefa Jaworskiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Sanok, dnia 25 czerwca 1912.

L. Prez. 1711 (18) P./12 (8114 3—3)

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował na mocy § 301 proc. kar. dla trzeciej zwyczajnej z dniem 2 września 1912 o godz. 9 przed poł. rozpoczynającej się kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. prezydenta sądu obwodowego Modesta Łucyana Karatnickiego, a zastępcą przewodniczącego radcę sądu krajowego wyższego Marcelego Pileckiego, tudzież radców sądu krajowego Juliana Dawidowicza, Karola Bałabana i Leona Giełę.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 25 czerwca 1912.

L. Prez. 2113 (18 P./12) (8118 3—3)

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował po myśli § 301 p. k. dla III. kadencyi Sądu przysięgłych, dnia 2 września 1912 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej, Radcę Dworu Chylińskiego, jako Prezydenta Sądu obwodowego, przewodniczącym, a zastępcami Jego c. k. Wiceprezydenta Sądu obwodowego dr. Kaflińskiego, c. k Radcę Wyższego Sądu krajowego dr. Mandybura, oraz Radców Sądu krajowego Lityńskiego, Wojtasiewicza, Dmochowskiego, Olszewskiego, Grzędzielskiego i dr. Mierzeńskiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 26 czerwca 1912.

L. Pr. 1664 (18 P/12) (8167 3—3)

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, rozpoczynającej się dnia 2 września 1912 o godzinie 9 rano przewodniczącym sądu przysięgłych c k. radcę dworu i prezydenta sądu obwodowego dr. Eugeniusza Zwisłockiego, a zastępcą przewodniczącego c. k. wiceprezydenta sądu obwodowego Jacka Żyborskiego, tudzież radców sądu krajowego Michała Bałtarowicza, Juliana Garlickiego, Kazimierza Watraszyńskiego, Tadeusza Dyakowskiego, Włodzimierza Jojko i Kazimierza Bohosiewicza.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 25 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 307/12 (1) (8308 3—3)

Edykt.

Przeciw Ołeksie Kicera, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do podpisanego Sądu przez Hryńka Nauholnika pozew o uznanie i wpis prawa własności, na podstawie którego wyznaczoną zostala rozprawa na dzień 6 lipca 1912 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw Ołeksy Kicera ustanawia się p. dr. Adolfa Rotfelda, adwokata w Bóbrce kuratorem, który zastępywać będzie niewiadomego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bóbrka, dnia 4 czerwca 1912.

L. Prez. 1564 (18/12) (8260 3—3)

Obwieszczenie.

P. prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej dla 16 września 1912 o godz. 9 przed południem rozpocząć się mającej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego dr. Marcelego Misińskiego, a zastępcami przewodniczącego radców c. k. sądu krajowego wyższego Władysława Kropińskiego, tudzież c. k. radców sądu krajowego Stanisława Dulewskiego, Włodzimierza hr. Russockiego, Władysława Mayera i Jana Gailhofera.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Stryj, dnia 26 czerwca 1912.

(8252 3—3)

Ogłoszenie.

Dnia 22 czerwca 1912 wpisano dr. Abrahama vel Adolfa Wittlina na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Adwokat dr. Aron Osterman zgłosił zamiar przesiedlenia się ze Stanisławowa do Lwowa.

Adwokat Jan Wichański w Złoczowie rezygnuje z dniem 30 czerwca 1912 z urzędu adwokata, a substytutem jego ustanowiono adwokata dr. Teodora Wania w Złoczowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 24 czerwca 1912.

L. cz. E 1723/11 (3) (8326)

Edykt.

Chanie Gittle Sperber zam. Oehlbaum w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Rawie na rzecz nielet. Izaka, Mali i Arona Prüfnerów o uznanie własności, ma być doręczoną uchwała z dnia 17 czerwca 1911 l. cz. E. 1723/11 (1), którą dozwolono wpisu prawa własności 1/8 części realności lwh. 9 gm. Rawa Chany Gittli Sperber własnej na rzecz nielet. Izaka, Mali i Arona Prüfnerów po 4/24 cz.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Chana Gittla Sperber zam. Oelhbaum przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie p. dr. Wilkowskiego adw. w Rawie.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomą z pobytu w rzeczonej sprawie na koszt i niebezpieczeństwo wierzycieli, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. C. II. 215/12 (1) (8389)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Zubie z Lipnicy wniósł Jędrzej Kleiss w Porębach ad Ranischau Nr. 52 (Sp. Sokołów) pozew o 400 kor. zpn.

Rozprawa odbędzie się dnia 5 lipca 1912 o godzinie 8·30 rano w tut. Sądzie Nr. biura 10.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jana Zuby ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Rabinowicza w Kolbuszowej i poleca mu, by praw swego kuranda sumiennie strzegł i bronił, dopokąd on w Sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, dnia 20 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 1248/12 (1) (8399)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Leonowi Feldsteia przedtem w Tarnowie, wniósł Chaje Perlberg przez adw. dr. Apfelbauma w Tarnowie skargę o 2000 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 1912 Cw. 1248/12 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Żmigród w Tarnowie będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 1249/12 (1) (7587)

Edykt.

Przeciw nieobecnym Salomei i Chaimowi Steinhofom przedtem w Gromniku, wniosła Helena Schmindling przez adw. dr. Funkelsterna Tarnowie skargę o 21100 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 1912 Cw. 1249/12 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kuratorem adwokat dr. Ehrenfreund w Tarnowie będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. C. II. 310/12 (1) (8218)

Edykt.

Przeciw Jędrzejowi, Janowi i Antoniemu Mikusiom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaśle przez Katarzynę Rolek pozew o rozdział współwłasności realności lwh. 732 i t. d.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę w tut. sądzie na dzień 27 czerwca 1912 o godzinie 10 rano, b. Nr. 26.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Dzianotta adw. w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jasło, dnia 15 czerwca 1912,

L. cz. Cw. 1225/12 (1) (8008)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez galicyjskie Towarzystwo dyskontowe we Lwowie pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. dr. Zangena adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 3 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 86/12 (1) (8401)

Edykt.

W sprawie Petra Łukaszów w Iszczkowie przeciw Maryi zam. Salowej o 240 kor. wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 5 lipca 1912 o godz. 9 rano w tut. Sądzie, biuro Nr. 22.

Dla nieznanej z miejsca pobytu Maryi zam. Salowej ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Piotra Kurysia w Wiśniowczyku, który zastępywać będzie Maryę zam. Salową na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w Sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Wiśniowczyk, dnia 18 czerwca 1912.

L. cz. Cg. I. 208/12 (3) (8359)

Edykt.

Przeciw Izraelowi Bernsteinowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez dr. Salomona Ramera w Sanoku pozew o 1750 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I. audyencyę na dzień 25 czerwca 1912.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Gawła w Sanoku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Sanok, dnia 25 czerwca 1912

L. cz. C. I. 188/12 (13) (8148)

Edykt.

Przeciw małol. Esterze, Surze, Libie Fuhrmannom przez ojca Herscha Fuhrmanna ze Szczerca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Szczercu przez Salamona i Chanę Złatę Magerów w Szczercu pozew o zapłacenie kwoty 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 sierpnia 1912 o godz. 9 rano w biurze Nr. 4.

Celem strzeżenia praw małl. Estery, Sury i Liby Fuhrman zastąpionych przez ojca Herscha Fuhrmana ustanawia się p. dr. Konstantego Bireckiego adw. w Szczercu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wspomnianych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Szczerzec, dnia 15 czerwca 1912.

L. tab. 571/12 (2) (7891)

Wskutek wniosku Dyrekcyi c. k. kolei północnej w Wiedniu z dnia 11 maja 1912 l. 39.052/12 o odpisanie z parceli gr. 5132 gminy Ciężkowice, dobro publiczne stanowiącej części w obszarze 70 m^2 = 20 sążni^2 i dopisanie jej do księgi kolejowej c. k. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda linia Słupna Kraków wyznacza się termin 6 tygodniowy kończący się z dniem 10 lipca 1912 i wzywa się tych, którzy się uważają za pokrzywdzonych żądanem odpisaniem tego gruntu, aby roszczenia swe w wymienionym terminie w c. k. sądzie powiatowym w Jaworznie zgłosili, gdzie w prośbę o odpisanie gruntowych wglądnąć mogą.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworzno, dnia 27 maja 1912.

L. cz. C. III. 195/12 (1) (8396)

Edykt.

Przeciw Michałowi i Zofii Bolińskim z Wulki suszeńskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radziechowie przez Feiwischa Grossmanna z Radziechowa pozew o 275 kor. 42 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 10 lipca 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. adw. dr. Ciska w Radziechowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Radziechów, dnia 27 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 263/12 (8327)

Edykt.

Przeciw Ilkowi, Fedkowi i Olechowi Kuszczakom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Szyję Grossmana pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 107 gm. Radawa.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 26 sierpnia 1912 o godzinie 8 rano, w sądzie tut., b. Nr. 3.

Celem strzeżenia praw nieobecnych ustanawia się p. Jędrzeja Koguta w Radawie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sieniawa, dnia 25 czerwca 1912.

L. cz. C. II. 120/12 (3) (8400)

Edykt.

Przeciw Wiktoryi z Warchołów Rumun, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Jakóba Silberberga pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 25 czerwca 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw Wiktoryi z Warchołów Rumun ustanawia się p. dr. Strowskiego adw w Tyczynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wiktoryę z Warchołów Rumun w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyczyn, dnia 1 czerwca 1912.

L. cz. Cm. I. 1/12 (1) (7423)

Edykt.

Przeciw Wojtkowi Kmet synowi Parańki rolnikowi w Kuropatnikach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzeżanach przez Antoniego Medwid i Jana Rokosz (Grysak) rolników w Kuropatnikach pozew nakazowy o 800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Wojtka Kmeta syna Parańki ustanawia się p. dr. Schenkera adwokata w Brzeżanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzeżany, dnia 9 maja 1912.

L. cz. C. I. 63/12 (1) (7487)

Przeciw Jakóbowi Garbińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Annę Garbińską pozew o 1000 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 12 kwietnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jakóba Garbińskiego ustanawia się p. adw. Kosińskiego w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jakóba Garbińskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, dnia 15 marca 1912.

L. cz. Cw. IV. 1287/12 (7955)

Edykt.

Przeciw Józefowi Szewczynowi rolnikowi z Choderkowiec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Mozesa Asta pozew o 3000 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Szewczuna ustanawia się p. dr. Jakóba Zygmunta Herbsta adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Szewczuna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. E I, 526/12 (4) (7474)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Jurze Ambroziukowi Nykoły w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Kołomyi przeciw Herzlowi Blecher w Jabłonowie o 640 kor. zpn., ma być doręczona uchwała z dnia 23 lutego 1912 liczba czyn, E. I. 526/12 (2), którą dozwolono licytacyę roalności gm. Debesławce.

Ponieważ niewiadomo gdzie Jura Ambroziuk Nykoły przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. dr. M. Jurkiewicza adw. w Kołomyi.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 3 maja 1912.

L. cz. C. I. 349/12 (2) (8425)

Edykt.

Przeciw Ilkowi Dobruś z Skwarzawy nowej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Żółkwi przez Iwana Mykietyna w Skwarzawie nowej pozew o zapłatę 1000 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie audyencyę na dzień 11 lipca 1912 o godz. 8 rano, b. Nr. I.

Celem strzeżenia praw Ilka Dobrusia ustanawia się p. adw. dr. Turzańskiego w Żółkwi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ilka Dobrusia w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żółkiew, dnia 27 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 1208/12 (1) (7788)

Edykt.

Przeciw Jędrzejowi Czerneckiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo zaliczkowe w Rozwadowie pozew o 230 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Czerneckiego ustanawia się p. dr. Weinberga adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jędrzeja Czerneckiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 1 czerwca 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 1/12 (1) (8294 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Izydora Moldauera i Sary Schädel w Jaśle zarejestrowanej pod firmą Izydor Moldauer et Sara Schädel, handel korzenny i galanteryjny w Jaśle, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu krajowego Józefa Garbaczyńskiego w Jaśle, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Fr. Baranowskiego w Jaśle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 15 lipca 1912 godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 51, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, najdalej do dnia 1 września 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 19 września 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ we Lwowie.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jaśle lub w pobliżu Jasła, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Izydora Moldeuera, ustanawia się kuratorem ad actum p. Włodzimierza Gabryszewskiego, adwokata w Jaśle.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. S. 2/12 (1) (8295 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Jaśle zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Abrahama Majera Ohrensteina w Jaśle zarejestrowanego pod firmą „Hurtowny skład win (Weingrosshandlung) A. M. Ohrenstein Jasło“.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. Józefa Garbaczyńskiego zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Feliksa Warchałowskiego, adw. kraj. w Jaśle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 15 lipca 1912 o godz. 11 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 51, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 1 września 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 23 września 1912 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają termin zgłoszenia będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ we Lwowie.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jaśle lub w pobliżu Jasła mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Majera Ohrensteina ustanawia się kuratorem p. dr. Włodzimierza Gabryszewskiego, adw. kraj. w Jaśle.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. S. 15/12 (1) (8302 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Pani Adeli Weiler niezarejestrowanej handlarki naczynia emaliowego w Brodach.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. i naczelnika sądu pow. p. Władysława Kuzińskiego w Brodach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Alberta Schaffa, adwokata w Brodach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 16 lipca 1912 o godz. 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., w c. k. sądzie powiatowym w Brodach najdalej do dnia 26 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 26 sierpnia 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Brodach lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanawia się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.

Złoczów, dnia 20 czerwca 1912.

L. cz. S. 14/12 (2) (8301 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Izraela Weilera niezarejestrowanego handlarza naczyniem emaliowanem w Brodach.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. i naczelnika sądu pow. w Brodach p. Władysława Kuzińskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Alberta Schaffa w Brodach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 16 lipca 1912 godz. 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Brodach najdalej do dnia 26 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 26 sierpnia 1912 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Brodach lub w pobliżu Brodów mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 20 czerwca 1912.

L. cz. S. 23/12 (7) (8350)

Ogłoszenie.

W konkursie Hermana Baucha 2 im. Oppenheima, kupca we Lwowie na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej (zatwierdzono) zawiadowcą masy p. Maurycego Schirmana we Lwowie zastępcą zaś jego ustanowiono pana Dawida Hausmanna we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 7 czerwca 1912.

L. cz. S. 5/11 (215) (8348)

W konkursie Pierwszej galicyjskiej fabryki konfekcyjnej inżyniera Zygmunta Platowskiego i tow. we Lwowie, celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 4 lipca 1912 wyznacza się audyencyę na dzień 8 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie krajowym cywilnym we Lwowie w biurze Nr. 20 przy ulicy Teatralnej l. 13 I. piętro.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. S 4/12 (55) (8414)

W konkursie Mossa Wallacha celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 26 lipca 1912 r., wyznacza się audyencyę na dzień 1 sierpnia 1912 o godzinie 4 po południu, w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 22 czerwca 1912.

L. cz. S. 7/12 (41) (8413)

W konkursie Leona Rappaporta celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 26 lipca 1912 r. wyznacza się audyencyę na dzień 31 lipca 1912 o godz. 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 10 czerwca 1912.

L. cz. S. 8/12 (19) (8412)

W konkursie Ernestyny Rappaport vel Estery Reicy celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 26 lipca 1912, wyznacza się audyencyę na dzień 31 lipca 1912 o godz. 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 10 czerwca 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 65/12 (3) (8067)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 141 czasopisma „Głos“ z daty Kraków dnia 25 czerwca 1912 artykuły pod tytułem: „Przeciw ustawie wojskowej i nowym podatkom“ a mianowicie: 1. ustęp zaczynający się od słów „Ministrowie grają na nich...“ a kończący się słowami „..poparcie przez urzędników“, 2. ustęp zaczynający się od słów „narzekano na...“ a kończące się słowami „..jest czwarte ćwiczenie“, 3. ustęp zaczynający się od słów „Przypuśćmy, że armia...“ a kończący się słowami „...większą armią niż oni“ zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni obrazy Majestatu z § 63 u. k. i występku z Art. IV. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 L. 8 Dz. u. p. ex 1863, że zakazuje się rozszerzania tego artykułu względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 26 czerwca 1912.

L. Pr. 117/12 (2) (8251)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ Nr. 800 z dnia 29 czerwca 1912 w artykule „Pyśmo z Wieny“ w ustępach od „Neoprawergajemyje fakty“ do słów „sudiebnym porjadkom“ i od „W slidstwije toho“ do „w rukach h. Wasilko“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k. uznał dokonaną w dniu 27 czerwca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu tego arty-

kułu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 29 czerwca 1912.

L. cz. Pr. III. 66/12 (3) (8189)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 145 czasopisma „Ilustrowany Kuryer Codzienny“ z dnia 28 czerwca 1912 artykuł pod tytułem: „Obawa rewolty żołnierzy w Budapeszcie“ zawiera w swej osnowie znamiona występku z §§ 308 i 487 kk. i art. V. z d. 17 grudnia 1862 L. 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy. S. III.

Kraków, dnia 28 czerwca 1912.

L. Pr. 118/12 (2) (8331)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść zakwestyonowanych przez c. k. Dyrekcyę policyi we Lwowie u Antoniego Steinhausera właściciela zakładu fotograficznego pod firmą „Petite“ przy ulicy Karola Ludwika dwóch fotografij przedstawiających dwie postacie kobiece, zawiera znamiona występku z § 516 u. k., uznał dokonaną w dniu 28 czerwca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu tych kartek i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tych kartek.

Lwów, dnia 1 lipca 1912.

L. Pr. III. 68/12 (3) (8278)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 146 czasopisma „Ilustrowany Kuryer codzienny“ z dnia 29 czerwca 1912 artykuł pod tytułem „Berliński satrapa“ zawiera w swej osnowie znamiona występku z §§ 491 i 493 lit a u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 30 czerwca 1912.

L. cz. Pr. 112/12 (2) (8062)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść kartki korespondencyjnej z nagrobkiem samobójcy Piotra Czornija wraz z znajdującym się na niej wierszem, wydrukowanej w drukarni Stanisława Küblera przy pl. Maryackim l. 4 nakładem Iwana Czmoty, zam. przy ulicy Kubasiewicza pod l. 1, na której nie podano ani firmy drukarza i miejsca druku, ani nazwiska nakładcy, zawiera znamiona występku z §§ 305 u. k. i przekroczenia z § 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Dzup. Nr. 6 z r. 1863 uznał dokonaną w dniu 22 czerwca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu kartki tej wraz z kliszą i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

L. cz. Pr. 8/12 (2) (8158)

Zakaz rozpowszechniania.

Wydana w Kołomyi przez nieprawnego nakładcę w drukarni W. Braunera w języku polskim broszurka D. Przytasza Rudzińskiego p. tyt. „Republika Argentyna, krótkie informacye o tamtejszych stosunkach i wogóle o widokach dla kolonistów, robotników i t. d.“ zawiera znamiona występku z § 2 ustawy z 21 stycznia 1897 l. 27 D. P. P.

Zakazuje się jej rozpowszechniania

C. k. Sąd obwodowy, Oddział VI.

Kołomyja, dnia 22 czerwca 1912.

L. cz. Pr. III. 67/12 (3) (8188)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że treść odezwy zamieszczonej w nieperyodycznem ulotnem piśmie drukowanem „Dla ludności miasta Krakowa“, z daty Kraków czerwiec 1912 podpisana imieniem: „Polskiej młodzieży niepodległościowej“ zawiera w całej swej osnowie przedmiotową istotę zbrodni obrazy Członków Domu Cesarskiego z § 64 u. k. i zbrodni zamieszania publicznej spokojności z 65 lit. b) u. k., że zakazuje się rozszerzania tego pisma ulotnego.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 28 czerwca 1912.

L. Pr. 119/12 (2) (8330)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Monitor“ Nr. 27 z dnia 30 czerwca 1912 w artykule pod tytułem:

1. „Hekatomba Molochowi“ od słów „Dawniejsza spekulacya“ do słów „i ofiarę Molochowi“ od słów „Że ci tam podatek“ do słów „a to grunt“ i od słów „I jeszcze cały szereg“ do końca i

2. „Fabrykacya szpiegów rosyjskich“ od początku do słów „nam z Czortkowa“ zawiera znamiona zbrodni z §§ 63 i 64 u. k. występku z § 300 u. k. i z art IV. ust z 17 grudnia 1862 Nr. 8 z r. 1863 uznał do konaną w dniu 28 czerwca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu tych artykułów i wydał w myśl § 493 p k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego

Lwów, dnia 1 lipca 1912.

Zl. 136 (7564)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juni 1912, Pr. II. 19/12, die Weiterverbreitung der Nummer 156 der Zeitschrift: „Arbeiterwille“ vom 20 Mai 1912 wegen der Stellen von „in Österreich“ bis „so stark begeistert“ des Artikels: „Die Sehnsucht nach dem Wehrgesetz“; von „Eine der“ bis „abdrucken“ und von „nach kurzer Beratung“ bis „enthalten sind“ des Gerichtssaalberichtes: „In der Nothwehr gegen die Konfiskationswut“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Juni 1912, Pr. V 25/12, die Weiterverbreitung des Artikels: „Gli italiani d' oltre confine“ in den Stellen von „volere o non volere“ bis „su esse a dei diritti“, von „nel 1908 quando“ bis „degli esercizi di tiro“ und von „quando l'Austria“ bis „a domani potremo colpire“ in der mit dem Leitartikel: „La politica di Don Abbondio“ gekennzeichneten Zeitschrift ohne Titel (L'idea nazionale“), gedruckt in Rom bei E. Armani e Stein, nach § 65 a und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Juni 1912, Pr. V 24/12, die Weiterverbreitung des Artikels: „Propotenze austriache“ in den Stellen von „la polizia austriaca“ bis „Ho notato questo episodio“ und von „rabbia impotente“ bis „altri simili passatempi“ in der mit dem Leitartikel: „Cecita triplicista“ gekennzeichneten Zeitschrift ohne Titel; („L'idea nazionale“), gedruckt in Rom bei E. Armani e Stein nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Juni 1912, Pr. 31/12, die Weiterverbreitung der Nummer 67 der Zeitschrift: „L' Istria Socialista“ vom 8 Juni 1912 wegen des ganzen Artikels: „Come si fanno le manovre in Austria“ und wegen der Stellen von „Cosi fu“ bis „sequestrato“ des Artikels: „Al nostro z lante censore“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Juni 1912, Pr. 30/12, die Weiterverbreitung der Nummer 75 der Zeitschrift: „La Fiamma“ vom 8 Juni 1912 wegen der Stellen von „Ma se si preude“ bis „stessa“ und von „L'Austria“ bis „Trentino“ des Artikels: „Scipio Sigbele al bando dell'impero“ nach § 300 St. G. verboten.

Zl. 137 (7982)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juni 1912, Pr. XXXV 208/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 133 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 10. Jahrgang, vom 14 Juni 1912, durch die Stelle „Das Leute wie Graf Tisza“ bis „vor den Grafen gestellt hat“ auf Seite 1, Spalte 1 und 2, das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 15 Juni 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juni 1912, Pr. XXXV 209/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 6 der periodischen Druckschrift: „Svitani“, I. Jahrgang, vom 13 Juni 1912 durch die Stelle von „A znovu obraci“ bis „spolecnysti? Zidnou“ (Seite 4, Spalte 2, und Seite 5, Spalte 1) das Vergehen nach § 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 15 Juni 1912.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Juni 1912, Pr. VII 13/12, die Weiterverbreitung der Nummer 133 der Zeitschrift: „Slovenski narod“ vom 13 Juni Mai 1912 wegen der Notiz, beginnend mit „Iz Maribora. Privandranci“ und endend mit „resili mandet“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juni 1912, Pr. IX 95/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2316 der Zeitschrift: „Il Lavoratore“ vom 8 Juni 1912 wegen der Stellen von „Una divisione“ bis „irredenta!“ des Artikels: „Come si fanno le manovre in Austria“ nach § 300 St. G sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juni 1912, Pr. IX 93/12, die Weiterverbreitung der Nummer 129 der Zeitschrift: „L' Indipendente“ vom 7 Juni 1912 wegen der Stelle von „E percio che“ bis „fer ce nemico“ des Artikels: „Pola liberata“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juni 1912, Pr. 52/12, die Weiterverbreitung der Nummer 59 der Zeitschrift: „L' Internazionale“ ddo. Parma, 2 Juni 1912, nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juni 1912, Pr. 56/12, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „L'Agitatore“ ddo. Ravenna, 9 Juni 1912, nach § 63 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntniße vom 13 Juni 1912, Pr. 57/12, die Weiterverbreitung der Nummer 131 der Zeitschrift: „L'Alto Adige“ ddo 11—12 Juni 1912 wegen der Stellen von „da meritargli una tale“ bis „polizia austriaca“, von „pure infliggendo al“ bis „al mondo civile“, von „E il pensiero“ bis „voluto colpire in lui“, von „e un fervente apostolo“ bis „saputo provenire a tempo“, von „l'ultima di queste alzate“ bis „piu costante e cordiale“ und von „Fra noi egli e Trentino“ bis „villa che resta vuota“ des Artikels: „Dello sfratto di Scipio Sighele“ nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juni 1912, Pr. 54/12, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „La Grande Italia“ ddo. Mailand, 19 Mai 1912 nach § 65 a, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juni 1912, Pr. 54/12, die Weiterverbreitung der Nummer 452 der Zeitschrift: „Il Libertario“ ddo. Spezia, 6 Juni 1912, nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juni 1912, Pr. I 296/12, die Weiterverbreitung des Heftes 56 der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „Knihovna historicka a kulturni. J. U. Dr. Josef Kaizl. Z mebo zivota. Nakladatelstvi Jos. R. Vilimka. Praha. Unie Praha“ wegen der Stelle von „Vas list“ bis „jednou urazil“ des Artikels: „(1893) 30 kvetna (Praha) Dr. Josef Kaizl hru. Karlu Kramarovi (Seite 246) nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juni 1912, Pr. 17/12, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Crvena Hrvatska“ vom 12 Juni 1912 nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juni 1912, Pr. 18/12, die Weiterverbreitung der Nummer 665 der Zeitschrift: „Hrvatska Riec“ vom 12 Juni 1912 wegen der Stellen von „Rogana“ bis „vulkanskom silom“, von „djelo je“ bis „ocajnika“ des Leitartikels: von „Umri“ bis „Hrvatske“, von „Dizite se“ bis „mrtav“, von „smrt“ bis „nije uspio“ des Artikels: „Potauskosti o atentatu“ nach § 305 St. G. verboten.

Amortyzacye.

L. cz. T. 41/12 (2) (7192 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Hermana Ochsa we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych weksli, a to:

I. weksli z daty Lwów 17 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor. płatnego 17 kwietnia 1912, wystawionego i żyrowanego przez Samuela Kornmana we Lwowie, akceptowanego zaś przez Mosesa Spindla w Kałuszu.

II. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor., płatnego 20 kwietnia 1912, wystawionego przez Herscha Lauterbacha we Lwowie, zaś akceptowanego przez Izaka Safrana w Przemyślanach.

III. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911 na kwotę 4000 kor., płatnego 21 kwietnia 1912, wystawionego i żyrowanego przez Samuela Kornmana we Lwowie, zaś akceptowanego przez firmę „Brandstetter i Spka“ we Lwowie,

IV. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor., płatnego 21 kwietnia 1912, przez Samuela Kormana wystawionego i żyrowanego zaś przez firmę „Majer et Markus Karl“ we Lwowie akceptowanego,

V. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911, na kwotę 3000 kor., płatnego dnia 21 kwietnia 1912, przez Leibę Bera Gottesmana wystawionego przez Herza Lauterbacha żyrowanego zaś przez Majera Risza w Strzeliskach nowych akceptowanego.

VI. weksla z daty Lwów 23 grudnia 1911 na kwotę 5000 kor., płatnego dnia 23 kwietnia 1912 przez firmę „Schütz i Chajes“ we Lwowie, wystawionego i żyrowanego zaś przez Alberta Szkowrona we Lwowie akceptowanego.

VII. weksla z daty Lwów 1 stycznia 1912 na 3000 kor., płatnego 1 maja 1912 przez Hersza Lauterbacha we Lwowie, wystawionego i żyrowanego zaś przez W. Polańskiego w Rudnikach akceptowanego.

VIII. weksla z daty Lwów 1 stycznia 1912 na kwotę 2000 kor. opiewającego, dnia 1 maja 1912 przez Adama Bogusza wystawionego, zaś przez Ozyasza Karawana w Busku akceptowanego.

IX. weksla z daty Sambor 1 grudnia 1911 na kwotę 2000 kor., płatnego dnia 1 maja 1912 przez Filipa Sandauera we Lwowie wystawionego i żyrowanego, zaś przez dr. Efroima Menkesa w Samborze akceptowanego.

X. Weksla z daty Lwów 29 listopada 1911 na 2000 kor., płatnego 29 kwietnia 1912, przez Samuela Sommera we Lwowie wystawionego, przez Herza Lauterbacha żyrowanego, zaś przez Herscha i Leę Gottliebów w Kiernicy akceptowanego.

XI. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1911 na kwotę 2000 kor. opiewającego, płatnego 20 kwietnia 1912 przez Herza Lauterbacha we Lwowie, wystawionego zaś przez Herscha i Sarę Schattner w Mikołajowie akceptowanego.

XII. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1912 na kwotę 2000 kor., płatnego 20 kwietnia 1912 przez Samuela Kornmana we Lwowie wystawionego i żyrowanego, zaś przez Cesylę Lewin, Samuela Lewin i Samuela Glas we Lwowie akceptowanego.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia wydania niniejszej uchwały t. j. od 7 maja 1912, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 7 maja 1912.

L. cz. T. 58/12 (1) (7997 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Izaka Bombacha i tow. wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego przez bp. Józefa Bombacha, akceptowanego przez Basię Halpern, na 200 kor. opiewającego i płatnego 1 marca 1911.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. T. 51/12 (2) (8002 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Michała Grochowicza w Gródku Jagiellońskim wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności w Gródku Jagiellońskim Nr. 3870 na 1700 kor. i na nazwisko „Michał Grochowicz“ opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. T. 44 12 (2) (8259 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Herscha Wolfa Mehrera wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego Banku krajowego Nr. 1548 na zastawione w tymże Banku dwa zapisy dłużne austr. Zakładu kredytowego ziemskiego I. Emisyi Ser. 3191 Nr. 59 i Ser 3553 Nr. 66.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 28 maja 1912.

L. cz. Nc. IV. 43/11 (2) (8224 3—3)

Edykt.

Na prośbę Hendli z Windów Kleinhändler dozwolono ts uchwałą z dnia 30 czerwca 1911 L. cz. IV. 43/11 na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego wierzytelności 140 złr. zaintabulowanej na karcie C. realności lwh. 491 ks. gr. gm. Dąbrowa objętej umysłowo chorego Mozesa Winda w połowie i 1/12 części (P. 126/10) Chaji 1-o Leuchterowej, 2-o Silberbergowej, Feigi Leuchter, Seftli Löwi, Hendli Kleinhändlerowej własnej, jako na karcie ubocznej na rzecz Eisiga Sterna (L. 510 podano 2 lutego 1847) na zasadzie wyroku kompromisarskiego prawo zastawu dla sumy sto czterdzieści złr. na rzecz Eisiga Sterna intabuluje się.

Wzywa się zatem tych wszystkich, którzy sobie roszczą prawa do tej wierzytelności aby go zgłosili w tut. sądzie najdalej do dnia 30 listopada 1912, gdyż w przeciwnym razie po bezowocnym upływie tego czasokresu zostanie dozwolona amortyzacya prawa zastawu ciążącego dla tejże wierzytelności, tudzież wykreślenie tego prawa zastawu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dąbrowa, dnia 30 czerwca 1911.

L. cz. T. 53/12 (1) (8110 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Herscha Grünschlaga, kupca w Mikołajowie n/D, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego dnia 31 października 1911 płatnego 30 kwietnia 1912, akceptowanego przez Bernarda i Pinkasa Weinsteinów.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd kraiowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 29 maja 1912.

L. cz. T. II. 4/12 (1) (8237 3—3)

Edykt.

Na wniosek Osiasa Bocka kupca w Głogowie przez adw. dr. Herzhafta w Rzeszowie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do weksla z daty:

Głogów am 10 Juli 1908 — Für 600 Kronen, Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wech el an die des Herrn Mendel Rebhun die Sume Sechshundert Kronen den Wert erhalten und stellen in auf Rechnung-Bericht Herrn Osias Bock und Frau Feiga Leia Weichselbaum in Głogów-Eisig Weichselbaum m. p., Osias Bock m. p, Feiga Leia Weichselbaum mp., który to weksel z posiadania właściciela Osiasa Bocka zaginął i wzywa się edyktem posiadacza powyższego weksla, aby go w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktem w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ w tut sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 15 czerwca 1912.

L. cz. Nc. III. 383/12 (3) (8088 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Józefa Steinberga, kupca w Stryju wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego z 17 października 1910 Nr. 39 na okaziciela opiewającego, a przez Towarzystwo handlowo-kredytowe w Stryju, stow. zarej. z ogr. poręką wystawionego.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu wymieniony dokument za nieistniejący uznany zostanie

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj, dnia 30 kwietnia 1912.

L cz. T. V. 12/12 (3) (8010 3—3)

Wdrozenie postępowania celem udowodnienia śmierci Jana Junika z Majdanu golczańskiego.

Jan Junik syn Jana i Weroniki urodzony w Majdanie golczańskim na dniu 30 października 1890 zginął w jednej z kopalń w Ameryce północnej i jak stwierdzają naoczni świadkowie wypadku, pogrzeb wspomnianego Jana Junika odbył się w Ameryce na dniu 6 marca 1910.

Urzędowe poświadczenie śmierci nie może być dostarczonem.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Jan Junik poniósł śmierć, przeto na prośbę matki tegoż Weroniki 1-go Junik, 2-go Hodur z Majdanu galczańskiego wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora p. dr. Braunfelda adw. w Rzeszowie aż do dnia 1 grudnia 1912 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 1 czerwca 1912.

Spadki.

L. cz. A. V. 67/11 (7) (8147 2—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu ogłasza, że dnia 5 lutego 1911 w Jastrzębkowie zmarł Iwan Stecura s. Kuźmy, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił dziedzicami dzieci swoje.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Michała i Iwana Stecurów nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Fedkiem Stecurą ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Szczerzec, dnia 8 maja 1912.

L. cz. A. 17/11 (8) (7980 2—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Sądowei Wiszni ogłasza, że dnia 24 grudnia 1910 w Wołcstkowie zmarła Marcyanna vel Maryanna z Bilewiczów Swiętalska pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Heleny zam. Sikora nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Janem Sikorą z Zagród ustanowionym dla nieobecnej jak wyżej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, dnia 23 maja 1912.

L. cz. A. 11/12 (8047 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach ogłasza, że dnia 14 grudnia 1911 w Dunajowie zmarł Stefan Car bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, a do spadku między innemi konkuruje z ustawy jego córka Justyna Miśków.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Justyny Miśków nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Franciszkiem Szelewskim z Przemyślan ustanowionym dla nieobecnej.

Przemyślany, dnia 4 maja 1912.

Firmy.

Zl. Firm. 510 poj. II. 143 (7646)

Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register für Einzel firmen.

Sitz der Firma: Lemberg.

Firmawortlaut: Philipp Haas & Söhne.

Prokura erteilt: laut Herrn Siegmund Löwenthal, Ferdinand Otto Wegner und Ludwig Markl als Collectivprokuristen.

Datum der Eintragung 21 März 1912

K. k. Landesgericht als Handelsgericht,
Abteilung IV.
Lemberg, am 15 März 1912.

L cz. Firm. 311/12 Stow. V. 17 (7727)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie wytwórcze „Piekarnia robotnicza“ we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Data statutu: Lwów, dnia 21 listopada 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wytwarzanie, wyrabianie i sprzedawanie towarów przemysłu piekarskiego i młynarskiego.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z pięciu członków, przewodniczącego, kasyera, kontrolora i 2 członków obieranych przez Walne Zgromadzenie na lat dwa

Na walnem zgromadzeniu dnia 21 listopada 1911 odbytem wybrani zostali: 1. Jan Szczyrek, dziennikarz, przewodniczącym, 2. Józef Strzelecki, introligator, kasyerem, 3. Henryk Landau, własciciel realności, kontrolorem 4. Antoni Mittner piekarz i 5. Tomasz Konarski urzędnik Kasy chorych, członkami — wszyscy we Lwowie zamieszkali.

Podpis firmy: (F. Z.) Obok brzmienia firmy podpis dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia przez afigowanie w lokalu przedsiębiorstwa.

Udział członka wynosi 50 kor.

Odpowiedzialność ograniczona do dalszej kwoty równającej się wysokości udziału, ewentualnie udziałów.

Data wpisu: 5 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 26 lutego 1912.

L. cz. 159 Stow. II 111 (7724)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszena: Lwów.

Brzmienie firmy: Bank dla ubezpieczeń i przemysłu, stow. zarej. z ograniczoną poręką.

Zmiana firmy na: Towarzystwo dla przemysłu stow. zarej. z ograniczoną poręką we Lwowie.

Data wpisu: 20 lutego 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy
Oddział IV.
Lwów, dnia 15 lutego 1912.

L. cz Firm. 122/11 Stow. II. 406 (7310)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Bohorodczany.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Bohorodczanach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Zastępca członka dyrekcyi Mikołaj Martyniec umarł.

Data wpisu 31 marca 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Stanisławów, dnia 15 marca 1911.

L. cz. Firm. 161 Stow. II. 50 (8086)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych

Siedziba stowarzyszenia: Maków.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Wincenty Swistek, zastępca przełożonego.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Julian Iciek nauczyciel w Makowie, zastępcą przełożonego zarządu.

Data wpisu: 12 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Wadowice, dnia 12 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 227/12 Stow. IV. 187 (7311)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Monasterzyska.

Brzmienie firmy: Towarzystwo dla handlu i przemysłu w Monasterzyskach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Handels und Gewerbe-Verein in Monasterzyska registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu: Monasterzyska, dnia 2 lipca 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: jest dostarczanie członkom swoim w zakresie statutu potrzebnych im kapitałów do obrotu w gospodarstwie, handlu i przemyśle lub rzemiośle na umiarkowany procent za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków i przyjmowanie wkładek oszczędności.

Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

Dyrekcya składa się z trzech dyrektorów i jednego zastępcy, których wybiera walne zgromedzenie członków stowarzyszenia na lata cztery.

Podpis firmy następuje w ten sposób, iż pod wyciśniętą firmą stowarzyszenia bądź to w języku niemieckim, bądź to w języku polskim umieszczą dwaj dyrektorowie swoje podpisy.

Ogłoszenia dotyczące stowarzyszenia obwieszczone będą plakatami w Monasterzyskach.

Udział członków wynosi czterdzieście koron (40 kor.) spłacalnych w gotówce lub ratami, a każdy członek może mieć więcej udziałów.

Odpowiedzialność każdego członka sięga do pięciokrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: dnia 12 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Stanisławów, dnia 12 marca 1912.

L. cz Firm. 187/12 Stow. II. 90 (8159)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Jasionów.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek.

Zastępca przewodniczącego Karol Rychlicki umarł.

Wybrany członkiem zarządu i zastępcą przewodniczącego Jan Władyka, gospodarz z Jasionowa.

Data wpisu: 25 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 21 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 239/12 Stow. III. 22 (7844)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Olszówka.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Ustępujący członkowie zarządu: ks. Józef Głuc i Józef Chorążak ponownie, zaś w miejsce Tomasza Gacka, Szczepan Frańczak nowo wybrany na zgromadzeniu dnia 25 marca 1912.

Data wpisu: 20 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 25 maja 1912.

L cz. Firm. 203/12 (8196)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Siedziba firmy: Czernelica (sąd pow. Horodenka).

Brzmienie firmy: Teresa Petrowicz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Drobna sprzedaż palonych napojów spirytusowych w Czernelicy.

Właścicielka: Teresa Petrowicz, właść. dóbr w Czernelicy.

Dzień wpisu: 29 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 29 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 576/12 Poj. A. (8078)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Kańczuga.

Brzmienie firmy: Józef Holloschütz, handel drzewa w Kańczudze.

Właściciel: Józef Holloschütz kupiec w Kańczudze.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział V.
Rzeszów, dnia czerwca 1912.

L. cz. Firm 221/12 Stow. II. 25 (8197)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek w Mariahilf (ad Kołomyja), stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką".

1. Zmianę firmy na „Spółka oszczędności i pożyczek w Mariahilf w likwidacyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

2. Likwidatorami wybrani: p. Ferdynand Kudelka, p. Józef Blechinger, właściciele realności w Mariahilf.

3. Podpis firmy odtąd: pod wyciśniętą lub wypisaną pieczęcią powyżej zmienionej firmy podpiszą się obaj likwidatorowie.

Data wpisu: 11 maja 1911.

Pp. likwidatorów wzywa się, aby swe czynności likwidacyjne najdalej do 60 dni ukończyli i o wykreślenie firmy tego stowarzyszenia wnieśli.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 562/12 B XIII. 26/95 (7599)

Wykreślenie firmy.

Wykreślono z rejestru dla firm pojedynczych:

Brzmienie firmy: „Rudolf Gall, przedsiębiorstwo gorzelni i wołowni w Kutkowcach".

Z powodu zaniechania przedsiębiorstwa wskutek wydzierżawienia majątku.

Dzień wpisu: 22 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 20 maja 1912.

G. Zl. Firm. 223/12 Reg. B. I. 62 (6621)

Änderungen und Zusätze zu den bereits eingetragenen Einzel und Gesellschaftsfirmen.

Eingetragen wurde im Register B.

Sitz der Firma: Krakau.

Firmawortlaut: K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank Filiale Krakau, polnisch: c. k. uprzyw. powszechny Bank obrotowy, filia w Krakowie.

Statutenänderung: Die Gesellschaft gründet sich nunmehr auf die von der ordentlichen Generalversammlung der Aktionäre vom 4 März 1911 beschlossenen, vom k. k. Ministerium des Innern mit Erlässen vom 23 Mai 1911, Z 16.323 und von 7 Oktober 1911 Z. 31 004 genehmigten, in den §§ 6, 7, und 8 geänderten Statuten.

Das Aktienkapital beträgt nunmehr (§ 6) 42,000.000 K zerteilt in 150.000 Stück ber und voll eingezahlter auf den Inhaber lautender Aktien im Nominalbetrage von je 140 fl ö. W. gleich 280 K, bezw. 280 K Jakob Langer als Direktorstellvertreter eingetragen. Derselbe zeichnet kollektiv entweder mit einem Mitgliede des Verwaltungsrates oder mit einem mit der Prokura betrauten Direktorstellvertreter oder mit einem Prokuristen der Gesellschaft. Kollektivprokura erteilt den gesellschaftlichen Beamten Karl Raubal, Gustav Fürst und Max Päul, sämtliche in Wien. Jeder derselben zeichnet kollektiv entweder mit einem Mitgliede des Verwaltungsrates oder mit einem mit der Prokura betrauten Direktor oder mit einem mit der Prokura betrauten Direktorstellvertreter oder mit einem zur Firmazeichnung an erster Stelle ermächtigten Prokuristen.

Datum der Eintragung: 28 Februar 1912.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung III.

Krakau, am 27 Februar 1912.

L. cz. Firm. 732 Stow. III. 18 (6907)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów, Kochanowskiego 66.

Brzmienie firmy: Towarzystwo domów ludowych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Na Walnem Zgromadzeniu odbytem dnia 30 marca 1912 uchwalono zmianę statutu w brzmieniu, jak odpis protokołu w zbiorze załączek, a osobliwie co do przedmiotu przedsiębiorstwa, którego zakres znacznie rozszerzono, a w szczególności:

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd stanowiło dostarczanie członkom stowarzyszenia dogodnych tanich i hygienicznych pomieszkań i lokalów.

Obecnie stanowi dostarczanie członkom stowarzyszenia dogodnych, tanich i hygienicznych pomieszkań i lokalów, a to:

a) przez budowę lub zakupno domów z małemi mieszkaniami po myśli ustawy z 22 grudnia 1910 dzup. Nr. 242 i statutu funduszu mieszkaniowego i oddanie tych domów względnie pojedynczych mieszkań członkom niezamożnym w najem,

b) przez budowę dla członków niezamożnych, stanu wolnego domów czynszowych po myśli ustawy z dnia 22 grudnia 1910 dzup. Nr. 242 i statutu funduszu mieszkaniowego,

c) przez dostarczanie członkom tanich i hygienicznych lokalów na cele ogólnie użyteczne np. na czytelnie, ochronki, hale wykładowe, sale gimnastyczne, na wspólne zebrania i t. p.

Data wpisu: 30 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 23 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 179/12 Stow. I. 391 (8117)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sarnki dolne.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Sarnkach dolnych, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi wystąpił: Piotr Maczyński.

2. Członek dyrekcyi wybrany: Andrzej Hadziński, jako członek zarządu.

Data wpisu: 8 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II

Brzeżany, dnia 25 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 141/12 Stow. II. 1087 (7782)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Złotniki.

Brzmienie firmy: Kasa ludowa w Złotnikach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi wystąpił: Mozes Santman.

2. Członek dyrekcyi wybrany: Mozes Kermisch, jako dyrektor.

Data wpisu 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 20 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 640/12 Rg. A. I. 366 (8340)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.

Siedziba firmy: Lwów, ul. Batorego.

Brzmienie firmy: Hotel „Austria" we Lwowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie hotelu.

Właściciel: Juliusz Kühner.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy „Hotel Austria" we Lwowie, podpisze się własnoręcznie Juliusz Kühner.

Dzień wpisu: 13 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 8 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 689 pojed. II. 89 (8349)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm spółkowych wykreślono:

Siedziba firmy: Lwów, pl. Maryacki 8.

Brzmienie firmy: Kawiarnia Franciszka Hexla wa Lwowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł kawiarniany.

Skutkiem śmierci właściciela i zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 24 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 189/12 Stow. V. 273 (8358)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 4 marca 1912 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Dubiecku" 28 stycznia 1912 odbytem uchwalono zmianę §§ 9, 19, 37 i 52 statutu w podaniu i protokole walnego zgromadzenia bliżej określoną.

Przemyśl, 26 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 577 Stow. III. 262 (8351)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Zjednoczenie przemysłu tkackiego", stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Józef Pelczarski, Wenanty Szydłowski i Mieczysław Kielski.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani. Józef Pelczarski i Wenanty Szydłowski, ponownie dyrektorami, a Kazimierz Szczepański, dyrektor krajowego związku przemysłowego we Lwowie zastępcą dyrektora.

Data wpisu: 30 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 27 marca 1912.

L. cz. Firm. 511 Stow. III. 185 (7189)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo wzajemnej pomocy lekarzy galicyjskich we Lwowie"; stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w likwidacyi.

Likwidatorowie dotychczasowi ustąpili: Dr. Maksymilian Fried i Fryderyk Peschl.

Likwidatorami, których liczbę zwiększono do trzech, wybrano na walnem Zgromadzeniu dnia 17 i 24 lutego 1912 Dr. Wacława Łobaczewskiego, sekretarza Izby handlowej i przemysłowej, Dr. Józefa Westreicha, adwokata krajowego i Dr. Tadeusza Praschila, lekarza we Lwowie.

Data wpisu: 20 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 15 marca 1912.

L. cz. Firm. 219/12 Stow. II. 226 (7292)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Przy brzmieniu firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Komborni, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że członek zarządu Jan Leczek ustąpił, a w miejsce jego wybranym został członkiem zarządu Karol Cwynar, właściciel realności w Jabłonicy polskiej.

Data wpisu: 23 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 18 maja 1912.

L. cz. Firm. 252 Stow. III. 174 (7722)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze. stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Winniki.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo kredytowe w Winnikach", stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zmiana statutu: Na walnem Zgromadzeniu dnia 31 grudnia 1911 odbytem, uchwalono zmianę §§ 1, 2, 3, 4, 36, 53, 58 i 78 statutów w brzmieniu odpisu protokołu w zbiorze załączników przechowanego.

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd: dostarczanie członkom swoim gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Obecnie: Przedmiotem przedsiębiorstwa jest podniesienie zarobku i gospodarstwa członków przez dostarczanie tymże gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Data wpisu: 4 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 27 lutego 1912.

L. cz. Firm. 597 Rg. C. 86 (7360)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupieckich pojedynczych spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Zakład zastawniczy Lombard lwowski", spółka z ograniczoną od powiedzialnością.

Wystąpili zawiadowcy Jan Seltenreich i Jerzy Rzędowski z powodu upływu czasu ich urzędowania z 31 grudnia 1908 i zostali ponownie wybrani.

Dzień wpisu: 1 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 26 marca 1912.

L. cz. Firm. 480/12 (6913)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Jeżowem, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków na dniu 25 marca 1912 odbytem w miejsce ustępujących członków zarządu Michała Janca, zastępcy przewodniczącego i członka Jana Lesiczka wybrano członkami zarządu Jana Siudaka i Jana Bakalarza młodszego, gospodarzy w Jeżowem, dalej, że zas ępcą przewodniczącego wybrano dotychczasowego członka zarządu Wojciecha Krzysia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 121/11 Stow. II. 1841 (7306)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kałusz.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe „Spójnia" w Kałuszu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wystąpił dr. Maksymilian Finkelstein.

Członkiem dyrekcyi wybrany: dr. Celestyn Tyger adwokat w Kałuszu.

Data wpisu: 23 marca 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 15 marca 1911.

L. cz. Firm. 618 Stow. IV. 123 (7652)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Bar.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Barze, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Michał Kułacz, Józef Derkacz, Jan Romanowicz, Józef Romanowicz, Józef Wołoszyn, Jan Milian, Józef Kwiatkowski.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani ponownie: Józef Derkacz, Józef Romanowicz, a nowo wybrani: Antoni Szocik przełożonym, Jędrzej Bienkiewicz, zastępcą przełożonego, a członkami: Jan Sawicki, Michał Hołowka, Józef Biecikiewicz, wszyscy gospodarze w Barze.

Data wpisu: 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 1 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 515/12 (6914)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Towarzystwo bankowe w Kańczudze, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 2 maja 1912 w miejsce ustępującego zastępcy Dyrektora Towarzystwa Arona Kestenbauma wybrany został zastępcą Dyrektora Dawid Rosenblüth przemysłowiec, w Kańczudze zamieszkały.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 201/12 Sp. II. 49 i 50 (6911)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Grybów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wystąpił: Zuzanna Jakubowska, w jej miejsce na zgromadzeniu dnia 26 marca 1912 wybrany członkiem dyrekcyi Tadeusz Piękoś, właściciel dóbr w Stróżach wyżnich.

Data wpisu: 31 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 324 Rg. A. I. (7406)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Bóbrka.

Brzmienie firmy: Cegielnia parowa w Bóbrce, Kris, Dertfeld i Sagan.

Uprawnieni do zastępstwa wszyscy trzej spólnicy, którzy firmę podpisywać będą w ten sposób, iż pod jej brzmieniem umieszczą swe podpisy.

Dzień wpisu: 6 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. Firm. 123/11 Stow. I. 192 (7309)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Tyśmienica.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kupie-

ckie dla kredytu i eskontu w Tyśmienicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Członkowie dyrekcyi ponownie wybrani: Asriel Lieblein, Leibisch Feuer i Salmon Lumenfeld, zaś jako zastępca członka Dyrekcyi p. Jakób Tropper, wszyscy kupcy w Tyśmienicy zamieszkali.

Data wpisu: 15 lipca 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Stanisławów, dnia 10 lipca 1911.

L. cz. Firm. 772/12 Stow. IV. 228 (8286)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Czechówka, Sąd powiatowy Wieliczka.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Czechówce, stowarzyszenie zajestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi ustąpił: Henryk Cygan.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Jan Matoga, dotychczasowy zastępca przełożonego zarządu, wybrany przełożonym zarządu. Zastępcą jego wybrany Leon Panuś, gospodarz w Zakliczynie.

Data wpisu: 31 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 28 maja 1912.

L. cz. Firm. 703/12 Oddz. A. II. 52 (8280)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddz. A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków, Basztowa 25.

Brzmienie firmy: J. Sosnowski i A. Zachariewicz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedsiębiorstwo budowy.

Firma spółki: Spółka jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Józef Sosnowski, Alfred Zachariewicz, inżynie rowie-architekci, we Lwowie zamieszkali.

Zakład filialny: firmy mającej zakład główny we Lwowie tak samo brzmiący.

Do zastępstwa i podpisywania firmy uprawnieni samodzielnie: każdy ze spólników oraz prokurzysta Stefan Polański, inżynier cywilny w Krakowie, ten ostatni z dodatkiem wskazującym prokurę.

Dzień wpisu: 4 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 4 maja 1912.

Konkursa.

L. 81.755/II. (8236 3—3)

Konkurs

na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Petrance z poborami 3 klasy 2 stopnia, ryczałtem na służącego 399 kor. rocznie i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 koron za jazdę posłeńczą codzienną do Rożniatowa i z powrotem.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 12 lipca b. r.

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

C. k. Prezydent:
Wopaterni.

L. cz. Prez. 303/12 (6) (8323 2—3)

W sądzie powiatowym w Liszkach jest do objęcia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wolontaryusze egzaminowani i obeznani z hipoteką jak również piszacy biegle na maszynie mają pierwszeństwo.

Podania wnosić należy do sądu powiatowego w Liszkach do dnia 10 lipca 1912.

C. k. Sąd powiatowy.

Liszki, dnia 29 czerwca 1912.

L. 195 (8185 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady stałego sługi przy c. k. Akademii Sztuk pięknych w Krakowie ogłasza c. k. Namiestnictwo niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do 15 sierpnia 1912 r. na ręce Rektoratu c. k. Akademii Sztuk pięknych w Krakowie.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 Dz. ust p. Nr. 204 i rozporządzeniem całego Ministerstwa z 22 listopada 1908 Dz. p. p. Nr. 234 i odpowiadający miejscowej klasie dodatek aktywalny.

Z posadami temi są połączone wszelkie obowiązki sług szkolnych, a więc należyta obsługa sal szkolnych (kancelaryi, sal konferencyjnych, gabinetów, pracowni) utrzymanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynków szkolnych, opalanie tychże, rąbanie i noszenie materyału opałowego, zamiatanie śniegu i prochu na zewnątrz i wewnątrz gmachu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręczną próbą pisma,

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. nieprzekraczalny wiek do lat 40 a dla uprawnionych c. i k. względnie c. k. podoficerów 45, metryką urodzenia,

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym, świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do Rektoratu c. k. Akademii Sztuk pięknych a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę, oraz praktykę w obsługiwaniu przy pracach graficznych, względnie rzeźbiarskich i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i k. Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

L. 2684/12 (8108 3—3)

Konkurs

na posadę inżyniera przy Wydziale Rady powiatowej w Podhajcach.

Pobory:

1. Płaca roczna z dodatkiem drożyźnianym 3600 kor.
2. Ryczałt na objazdy 1400 kor.
3. Pięciolecia po 400 kor.

Warunki:

1. Nieprzekroczony 40 rok życia.
2. Obywatelstwo austryackie.
3. Ukończone studya techniczne i świadectwo z obu egzaminów rządowych.
4. Znajomość ustaw drogowych oraz administracyjnych dotyczących zakresu działania inżyniera.
5 Dwuletnia praktyka przy budowie i konserwacyi dróg i mostów.
6. Znajomość języka polskiego i ruskiego w piśmie i słowie.

Posada nadaną będzie prowizorycznie. Stałe nadanie posady nastąpić może po roku zadawalającej służby i dobrej aplikacyi.

Objęcie posady ma nastąpić do dni 14 po nominacyi. Prawo emerytury na podstawie uchwalić się mającego statutu emerytalnego.

Termin do wnoszenia podań do których dołączyć należy opis życia, świadectwo moralności i świadectwo zdrowia, oraz wyszczególnienie rodzaju dotychczasowej praktyki potwierdzone przez przełożoną władzę ubiegającego się, tudzież oryginalne lub legalizowane dokumenta stwierdzające wyżej podane kwalifikacye, upływa z dniem 1 sierpnia b. r.

Z Wydziału powiatowego.

Podhajce, dnia 25 czerwca 1912.

Sekretarz: Jan Żubr. Prezes: Julian br. Błażowski.

L. XIV. 2087 (8184 3—3)

Ogłoszenie

konkursu na nagrodę państwową wyznaczoną przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty dla uczniów szkół kompozycyi.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty rozpisuje na rok 1912 konkurs na nagrodę państwową w kwocie 1000 K dla uczniów kompozycyi wszystkich szkół muzycznych w Austryi.

W konkursie tym obowiązują następujące przepisy:

1. Ubiegający się o nagrodę muszą co najmniej albo obecnie jeszcze być uczniami w jednym z powyż wymienionych zakładów i klas kompozycyi, albo też powinni wykazać, że ukończyli studya te przed nie więcej jak dwoma laty i to z pomyślnym skutkiem. Do podań kompetencyjnych dołączyć należy tylko dzieła o szlachetnym stylu. Rozumieć przez to należy przedewszystkiem opery i fragmenty z oper, oratorya lub większe fragmenty z tychże, dzieła symfoniczne, uwertury, koncerty z orkiestrą i dzieła muzyki kameralnej większych rozmiarów.

2. Każdy ubiegający się może przedłożyć do konkur u jeden utwór.

3. Utwory kompozycyi mają być wyraźnie napisane, oprawione lub dobrze zbroszurowane. Na karcie tytułowej należy zamieścić nazwisko i miejsce zamieszkania autora, następnie wymienić zakład naukowy, do którego autor uczęszcza (względnie w ostatnim czasie uczęszczał) a autentyczność manuskryptu musi być stwierdzona przez dyrektora zakładu.

4. Ubiegający się mają nadesłać swe prace do Ministerstwa wyznań i oświaty najdalej do dnia 1 września 1912; nagroda będzie przyznana najdalej do końca roku.

5. Przedstawienie wniosku o przyznanie tej nagrody jest rzeczą ustanowionej przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty komisyi, składającej się z 10 członków. Ta komisya wybiera z pośród siebie podkomitet z 4 członków, który zajmuje się pierwszem przeglądnięciem prac zgłoszonych do konkursu.

6. Prace, które podkomitet uzna za szczególniej godne uwagi, będą w miarę potrzeby albo w całości, albo w części odegrane wobec całej komisyi, zebranej w tym celu w c. k. Akademii dla muzyki i sztuki dramatycznej we Wiedniu.

Ta produkcya nie jest publiczną, a zaaranżuje ją dyrektor Akademii, przybrawszy do tego uczniów szkoły instrumentalnej i śpiewu.

Bezpośrednio po tem wyda komisya swoje orzeczenie bezwględną większością głosów, (przyczem przewodniczący też głosuje). Głosowanie jest tajne. Przy równym podziale głosów rozstrzyga przewodniczący, Komisya może powziąć stanowczą uchwałę, jeżeli jest obecnych najmniej 6 członków.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 czerwca 1911.

L. Prez. 133/12 (8157 3—3)

Konkurs.

Przy c. k. Sądzie powiatowym w Przeworsku jest opróżnioną posada funkcyonaryusza c. k. Prokuratoryi Państwa za remuneracyą najwyżej 420 koron rocznie.

Podania o nadanie tej posady, należycie udokumentowane, w których ma być podaną wysokość żądanej remuneracyi, należy wnosić do c. k. Prokuratoryi w Rzeszowie, ewentualnie przez Władzę przełożoną do 3 sierpnia 1912 roku.

Rzeszów, dnia 28 czerwca 1912.

C. k. Pierwszy Prokurator Państwa.

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie.

Do L. N. VIII. og 1003/3 — 1912. (8274 3—3)

Rozpisanie konkursu.

Posady do obsadzenia	Władze przy których posady są opróżnione	Pobory przywiązane do tych posad: płaca	dodatek aktywalny	dodatek obchodowy	dodatek na umundurowanie	Wiadomości i inne warunki wymagane do uzyskania posady	Czy do uzyskania danej posady potrzeba: odbyć praktykę próbną	złożyć egzamin	Władza do której podania wnosić należy	Termin ubiegania się	Uwaga
Dwie posady nadzorców rzek	Przy c. k. Kierownictwach regulacyi rzek lub ich Ekspozyturach w Galicyi	900 względnie 1040 (dla certyfikatowców) koron rocznie	Według postanowień § 1 Art. III. ustawy z 19 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 34	Roczny ryczałt od 1 myriametra w kwocie 79 koron 10 hal. dla rzek spławnych 52 „ 72 „ „ „ niespławnych	160 koron rocznie.	Ubiegający się o posadę ma władać językami krajowymi, umieć biegle czytać, pisać i rachować, nadto winien być wyćwiczonym flisakiem. Pożądane jest również by umiał rysować w takim stopniu, o ile ta od empiryków może być wymagane.	Odbycie praktyki próbnej nie jest przepisane jednakowoż pożądane	Złożenia egzaminu wcale się nie wymaga	Podania wnosić należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie w przepisanej drodze służbowej	Do 15 sierpnia 1912	Na opróżnione posady są kompetenci prenotowani.

Lwów, 24 czerwca 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Kraj. Zakładu dla Handlu, Przemysłu i Rękodzieła we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką odbędzie się

dnia 13 lipca 1912 o godzinie 5 po południu

w lokalu Związku stow. zarob.-gosp., Lwów, pl. Smolki 3, II. p.

z następującym Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego zebrania.
2. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków.
3. Zmiana statutu.
4. Wnioski i interpelacye.

We Lwowie, dnia 4 lipca 1912.

Za Radę Nadzorczą.

Antoni Bazal sekretarz. — **Dr. I. Smoluchowski** prezes.

K. k. Oesterreichische Staatsbahnen.

D. Z. 54939/1912 (8335)

OFFERTAUSSCHREIBUNG.

Bei der k. k. Nordbahndirektion in Wien gelangt mit 1 September 1912 der Pachtbetrieb der Bahnhofrestauration in der Station Chybi im Offertwege zur Vergebung.

Nähere Angaben über die zur Bahnhofrestauration gehörigen Lokalitäten, sind aus dem Offertformulare zu entnehmen, welche ebenso wie die „allgemeinen Bedingnisse für den Betrieb der Bahnhofrestaurationen in den Stationen der k. k. Nordbahndirektion“ bei der k. k. Nordbahndirektion Abteilung V. eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Portos bezogen werden können.

Die Offerte zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Offertformularien benützt werden müssen, sowie das Bedingnisheft sind per Bogen mit (einem) 1 Kronen Stempel versehen, versiegelt und mit der Aufschrift: »**Offert für Bahnhofrestauration Chybi**« bei der k. k. Nordbahndirektion bis längstens 23 Juli 1912, 12 Uhr mittags einzubringen. Der Offerent hat das Recht, der bei der k. k. Nordbahndirektion in Wien am 24 Juli 1912 um 10 Uhr vormittags stattfindenden kommissionellen Offertöffnung persönlich beizuwohnen.

Das Vadium im Betrage von K. 300 (Dreihundert Kronen) ist bis längstens 23 Juli 1912 bei der Kassa der k. k. Nordbahndirektion in Wien zu erlegen.

Offerte, welche **nach** obigem Termine eingebracht werden oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, ferner solche Offerte, für welche das Vadium im obigen Betrage nicht rechtzeitig erlegt wird, bleiben unberücksichtigt.

Wien, im Juli 1912.

K. k. Nordbahndirektion.

Pięćdziesiąty trzeci rok istnienia.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska.

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyj rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1912 zamieści najnowszą powieść **Wł. St. Reymonta** p. t.:

„Rok 1794“ (czasy Kościuszkowskie).

Bolesława Prusa: „PRZEMIANY“.

Premia nadzwyczajna „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“

1912. — „Sybir, Wizye Przeszłości“ — 1912.

(SERYA II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich.

Ciekawe powieści **12 tomów ilustrowanych** poświęconych najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, w ciągu roku **zupełnie bezpłatnie.** Każdy tom suto ilustrowany. Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygod. Illustr.“ **tylko** kor. 10·—, w oprawie kor. 16·—. W r. 1912 **Ciekawe powieści** drukować będą: **Elizy Orzeszkowej** „I pieśń niech zapłacze“; **Al. Dumasa** (ojca) „Sprzysiężeni“; **W. Karczewskiego** „W Wielgiem“; **Wincentego Rapackiego** „Hanza“; **Adama Krechowieckiego** „Szary Wilk“; **Wołodego Skiby** „Siedmioletnia wojna“; **Karola Dickensa** „Magazyn starożytności“; **Erckmana Chatriana** „Daniel Rock“; **Z. Kaczkowskiego** „Żydowscy“. — — — — — — —

WARUNKI PRENUMERATY:

WE LWOWIE:				W GALICYI z przesyłką pocztową:			
kwartalnie	6·80 kor.,	z oprawą książek	8·30 kor.	kwartalnie	7·20 kor.,	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	13.60 kor.,	„ „	16·60 kor.	półrocznie	14·40 kor.,	„ „	17·40 kor
rocznie	27·20 kor.,	„ „	33·20 kor.	rocznie	28·80 kor.,	„ „	34·80 kor.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują: Administracya „Tygodnika Illustrowanego“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

Do **Ameryki i Kanady** przeprawia najlepiej

LINIA KUNARD

we Lwowie, ul. Grodecka l. 99.

Cena przeprawy okrętem Tryest-New York III. kl. koron 220. Dzieci niżej lat 12 koron 110.

Uważajcie na Nr. 99.

Z Tryestu:

Carpathia 6 sierpnia 1912.
Panonia 9 lipca 1912.
Ivernia 23 lipca 1912.

Z Liwerpoolu:

Lusitania: 27 lipca, 17 sierpnia i 7 września 1912.
Mauretania: 13 lipca, 10, 31 sierpnia i 21 września 1912.

Najszybsze i najwspanialsze parowce świata!

Pomieszkanie

(lub lokal biurowy).

8 pokoi z przynależnościami na I. piętrze (na żądanie stajnie i wozownie), słoneczne z widokiem na ogród miejski w domu przy **ul. Słowackiego 18** (róg ul. Trzeciego Maja i ul. Słowackiego) zaraz do **wynajęcia.**

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez korespondencyę.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Asnyka 7, II. piętro, 6 albo 4 pokoje z przynależnościami — balkon, elektryka **Tanio do wynajęcia zaraz.** Wiadomość tamże, parter na prawo.

Fortepian pierwszorzędnej firmy — mignon, model najnowszy krzyżowy, pełne piękne tony. Tanio sprzedam, Ruska 3.

Pokoje umeblowane i wspólne dla panów, czysto utrzymane. Gotowe zawsze. Ruska 3.

Technik poszukuje jakiegokolwiek zajęcia lub lekcyi na lipiec, sierpień i wrzesień w Galicyi lub zagranicą za utrzymanie i skromne wynagrodzenie. Łaskawe zgłoszenia pod: **„Edward U. Technika, Lwów“.**

ŻYWE RAKI najsmaczniejsze i najdelikatniejsze w świecie dostarcza pocztą opłatnie pod gwarancyą **żywego** nadejścia, a to: 120 sztuk zupowych za 5·50 kor., 90 sztuk stołowych za 6·50 kor., 40 sztuk solowych za 11 kor., 60 sztuk olbrzymich za 8 kor. **L. ALTNEU. Podwołoczyska VI.**

BRZUCHOWICE

POD LWOWEM.

Do sprzedania w pięknem położeniu między lasami szpilkowymi około 7 morgów gruntu. Dom mieszkalny w bardzo dobrym stanie, 4 pokoje, weranda oszklona, kuchnia, piec piekarski, dwie piwnice: murowana i drewniana, stajnia, wozownia, dwie szopy, chlew, kurnik, w części kryte blachą. Źródła na własnym gruncie. Sad założony. Łąka, grunta orne i pod warzywa. Przeszło 200 drzew sosnowych nadających się na materyał budowlany. Odpowiednie na zakład leczniczy. Bliższa wiadomość: **Lwów, ul. Czarnieckiego 12 w zarządzie drukarni od g. 2 — 4 po południu lub w miejscu Nr. d. 210.** Obok willi WP. dr. Bałłabana.

Telefon 452. Telefon 452.

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU“.

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, Pasaż Hausmanna 9.

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziei kieszonkowych, biuro sprzedaje także **bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe,** zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kołobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOLOWSKI Lwów, pasaż Hausmana.

Zmiana lokalu!

Mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, iż w miesiącu lipcu b. r. przenoszę swój handel wędlin z ul. Batorego na ulicę **Akademicką l. 22** wejście od ulicy Zimorowicza

Z poważaniem **FRANCISZEK ICHNIOWSKI.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.